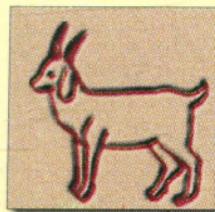

प्रायीन
सद्गुरावली

१७

श्री कुंथनाथ लगावान

નમસ્કાર મહામંત્ર મહિમા

સમરો મંત્ર ભલો નવકાર,
 એ છે ચૌદ પૂર્વનો સાર;
 એના મહિમાનો નહિ પાર,
 એનો અર્થ અનંત અપાર. ૧
 સુખમાં સમરો, દુઃખમાં સમરો,
 સમરો દિન ને રાત;
 જીવતા સમરો, મરતાં સમરો,
 સમરો સૌ સંગાથ. ૨
 જોગી સમરે ભોગી સમરે,
 સમરે રાજ રંક;
 દેવો સમરે, દાનવ સમરે,
 સમરે સૌ નિશંક. ૩
 અડસઠ અક્ષર એના આણો,
 અડસઠ તીરથ સાર;
 આઠ સંપદાધી પરમાણો,
 અડસિદ્ધ દાતાર. ૪
 નવ પદ એના નવનિધિ આપે,
 ભવોભવનાં દુઃખ કાપે;
 "ચંદ્ર" વચનથી હદ્યે વ્યાપે,
 પરમાત્મ પદ આપે. ૫

પ્રાર્યોગ સ્તવનાવતી

૧૬

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન

: પ્રાપ્તિ સ્થાન :

શ્રી હસમુખભાઈ ચુડગર
૨૦૨-૨૦૩, ચીનુભાઈ સેન્ટર,
અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૦૯.

પ્રતિ : ૧૦૦૦

મૂલ્ય : શ્રીજ્ઞા ભક્તિ

પ્રાસ્તાવિક

પરમાત્મ ભક્તિનાં અજોડ આલંબને જુવ
બાહ્યદશાથી મુક્ત થઈ અંતરાત્મદશા દ્વારા પરમાત્મ
દશાને સહજતાથી પામી શકે છે. પૂર્વ મહાપુરુષોએ
ભક્તિના ક્ષેત્રે જે કૃતિઓનું યોગદાન કર્યું છે. તે
પેકી પ્રત્યેક જીનેશ્વર દેવોનાં પ્રાચીન લગભગ બધાજ
પ્રાચ્ય સ્તવનોનો સ્વતંત્ર રીતે જુદી જુદી આ લઘુ
પુસ્તિકામાં સમાવેશ કર્યો છે.

આ સ્તવનોનાં રચિતાઓએ પરમાત્મ ભક્તિની
જે મસ્તિ માણી છે તેનો યલ્લિંચિત રસાસ્વાદ પ્રાપ્ત
કરવા આ પુસ્તિકાનો ઉપયોગ કરીશું તો અર્થગાંભીર્ય
ચુક્ત આ પ્રભુભક્તિ-આત્મિક શક્ત પ્રગટાવી
મુક્તિને નજુક લાવવામાં સહાયક થશે.

ગચ્છાધિપતિ આચાર્ય વિજય
રામસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ (ડહેલાવાળા) ના
ગુરુકૃપાકંક્ષી જગચ્યન્દ્રસૂરિ

પ્રભુભક્તિ

પ્રભુને રોજ ભજવા છતાં આનંદની મસ્તિ અનુભવાતી નથી તેનું કારણ પરમાત્માને ઓળખવામાં હજુ આપણે ઉણા ઉત્તર્યા છીએ ગતાનુગતિકતાથી નહિ વાસ્તવિકતાથી પરમાત્માનું દર્શન કરીશું તો પરમાત્મભક્તિથી શક્તિ આપણાને આનંદઘન બનાવી દેશે.

આ જીવે સંસારના પ્રત્યેક પદાર્થો પાછળ આંસુ પાડયા હશે તે આંસુઓ સાગારના પાણીથી પણ વધી જાય પરંતુ તે આંસુની કોઈ કિંમત નથી. પ્રભુભક્તિ-પ્રભુરાગ પાછળ બે આંસુ પણ પડી જશે તો પ્રથમના બધા આંસુના સરવાળાને ટપી જશે તે ભક્તિથી આત્માની મુક્તિ નજુક આવી જશે.

ગચ્છાધિપતિ આચાર્ય વિજય
રામસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ (ઉહેલાવાળા)

અનુષ્ઠાનિકા

શૈખરંદન	કાર્તા	પાના નં.
કુંથુનાથ કામિત દિયે	શ્રી પદ્મવિજયજી	૧
લવ સતમ સુરભવ તજી	શ્રી વીરવિજયજી	૧
શ્રાવણ વદી નવમી દિને	શ્રી શાનવિમલજી	૨

શૈખરંદન	કાર્તા	પાના નં.
કુંથુજિન ! મનહું કિમણી	શ્રી આનંદઘનજી	૨
સાહેલાં હે કુંથુજિણોસર ! દેવ	શ્રી યશોવિજયજી	૩
સુખદાયક સાહિબ ! સાંભળો	શ્રી યશોવિજયજી	૪
ગજપુર નયરી સોહિયેંજી	શ્રી યશોવિજયજી	૫
શ્રી કુંથુજિનરાજજી વિનવી	શ્રી ભાગવિજયજી	૬
સાહિબ ! સકળ દુનીકો માનુ	શ્રી આનંદવર્ધનજી	૬
કર્મછેદી કર્મછેદી અતિ	શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી	૭
કુંથુ-જિણેસર ! જાણજો રે	શ્રી માનવિજયજી	૮
કુંથુ-જિણાંદ ! સદા મન-વસીઓ	શ્રી શાનવિમલસૂરીશ્વરજી	૧૦
સેવો ભાવે શ્રી કુંથુ-જિણોસર	શ્રી ભાવવિજયજી	૧૧
કુંથુજિનેસર વંદીએ	શ્રી વિનયવિજયજી	૧૨
રે મન-મધુકર ! ચિત્ત	શ્રી હરખચંદજી	૧૨
કુંથુજિનેસર ! સાહિબ વિનતિ	શ્રી નયવિજયજી	૧૩
દરસન પ્રાણજીવન ! મોહિ દીજંદી	શ્રી ઋખભસાગરજી	૧૪
વાઈવાઈ રે અમરી વિશ્વ	શ્રી ઉદ્યરત્નજી	૧૫

સ્તરનામ	કર્તા	પાના નં
મનમોહન કુંથુજિણંદ ! મુજ	શ્રી જિનવિજયજી	૧૬
કરુણા કુંથુજિણંદની	શ્રી જિનવિજયજી	૧૭
દુલહો મેળો શ્રી જિનરાજનોજી	શ્રી હંસરતજી	૧૮
કુંથુ-જિણંદ કરુણા કરો,	શ્રી મોહનવિજયજી	૧૯
મુજ અરજ સુણો મુજ ઘારા	શ્રી મોહનવિજયજી	૨૦
તુજ મુદ્રા સુંદર રૂપ	શ્રી રામવિજયજી	૨૧
રસીયા ! કુંથુજિણેસર !	શ્રી રામવિજયજી	૨૨
કઠિન ભગતકી પ્રીત	શ્રી કાંતિવિજયજી	૨૩
તુમ્હે રહોરે પ્રીતમ ! પાય	શ્રી ન્યાયસાગરજી	૨૪
કુંથુજિણેસર પ્રાણમે પાય	શ્રી ન્યાયસાગરજી	૨૪
કુંથુજિનેસર પરમ કામગુરુ	શ્રી પદ્મવિજયજી	૨૫
રાત-દિવસ નિત સાંભરે !	શ્રી પદ્મવિજયજી	૨૫
કુંથુજિન આગમ-વયણથી	શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિજી	૨૬
કુંથુ જિનેસર દેવ,	શ્રી કૃત્તિવિમલજી	૨૭
કુંથુ જિનેશ્વર વિનતિ-મુજ	શ્રી દાનવિમલજી	૨૮
કુંથુનાથ જિનવર જ્યો	શ્રી વિનીતવિજયજી	૨૯
શ્રી કુંથુજિનેસર વિનતિ	શ્રી અમૃતવિજયજી	૩૦
રંગ લાંયો-પ્રભુ-રૂપશું	શ્રી પ્રમોદસાગરજી	૩૦
તીરથ નાયક લાયક	શ્રી ભાગચંદજી	૩૧
કુંથુ જિણેસરરે સ્વામી માહરા	શ્રી ખુશાલમુનિજી	૩૨
હાંજી ! સુરતરુસમો વડ સાહેબો	શ્રી ચતુરવિજયજી	૩૩
સમવસરણ બેસી કરી રે	શ્રી દેવચંદજી	૩૪

સ્તરવન	કોઈ	પાણા નં.
હારે ! જગજીવન અ-નાથનો	શ્રી જીવણવિજ્યજી	૩૫
કુંધુ-જિનેસર પર ઉપગારી	શ્રી દાનવિજ્યજી	૩૬
આવો રે મન-મહેલ હમારે	શ્રી મેઘવિજ્યજી	૩૭
કુંધુ-જિનેસર ! સાંભળો	શ્રી કેશરવિમલજી	૩૭
જિનરાયાજી કુંધુ-જિણાંદ દ્યાલ	શ્રી કનકવિજ્યજી	૩૮
કુંધુ-જિણેસર ! સાહિબ-સેવ	શ્રી રૂચિરવિમલજી	૩૯
કુંધુનાથ કરુણા કરો	શ્રી ભાવપ્રભસૂરિ	૪૦
કુંધુ-જિનેસર સાહિબો,	શ્રી રતનવિજ્યજી	૪૦
કુંધુ-જિનેસર કામનો રે,	શ્રી માણેકમુનિજી	૪૧
કુંધુ દ્યાલ - શિરોમણિ	શ્રી દીપવિજ્યજી	૪૨
હિવ કુંધુ જિણેસર હથિણાઉરિ	શ્રી ધર્મકિર્તિગણી	૪૩
કુંધુનાથ સત્તરમા જિનપતિજી	શ્રી સ્વરૂપચંદજી	૪૪
કુંધુ-જિનેસર સાચો દેવ,	શ્રી જશવિજ્યજી	૪૫
જ હો ! કુંધુ-જિણાંદ ! દ્યા કરી	શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીજી	૪૬
અબ મેરી પ્રભુશું પ્રીત લગીરી	શ્રી ગુણવિલાસજી	૪૮
કુંધુ જિણેસર સાહિબારે	શ્રી જગજીવનજી	૪૯
જાની વિષ કિણ આગળ કહીયે	શ્રી જિનહર્જી	૫૦
કુંધુ-જિનેસર ! સાહિબ !	શ્રી કનકવિજ્યજી	૫૧

ખોલ્ય	કોઈ	પાણા નં.
વશી કુંધુવતી તિલકો	શ્રી વીરવિજ્યજી	૫૨
કુંધુજિન નાથ, જે	શ્રી પદ્મવિજ્યજી	૫૨

ચૈત્યવંદન વિધિ

(નીચે મુજબ પ્રથમ ઈરિયાવહિ કરવી)

● ઈચ્છામિ ખમાસમણ સૂત્ર ●

ઈચ્છામિ ખમાસમણો ! વંદિંદ જાવણિજજાએ,
નિસીહિઆએ, મત્થઅણ વંદામિ.

ભાવાર્થ : આ સૂત્ર દ્વારા દેવાધિદેવ પરમાત્માને તથા પંચમહાગ્રતધારી સાથું
લગવંતોને વંદન થાય છે.

● ઈરિયાવહિયં સૂત્ર ●

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ઈરિયાવહિયં પડિક્કમામિ ? ઈચ્છફ,
ઈચ્છામિ પડિક્કમિઉ ૧. ઈરિયાવહિયાએ, વિરાહણાએ ૨.
ગમણાગમણે ૩. પાણક્કમણે બીયક્કમણે હરિયક્કમણે,
ઓસાઉંતિંગપણગ દગ, મહી મક્કડા સંતાળા સંકમણે ૪. જે મે જીવા
વિરાહિયા,, ૫. એંગિંદિયા, બેંદિયા, તેંદિયા, ચઉરિંદિયા,
પંચિંદિયા ૬. અભિહયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાઈયા, સંઘણિયા,
પરિયાવિયા, ડિલામિયા, ઉદ્વિયા, ઠાણાઓઠાણાં, સંકામિયા,
જીવિયાઓ વવરોવિયા, તરસ મિચ્છામિ દુક્કડં ૭.

ભાવાર્થ : આ સૂત્રથી હાલતા-ચાલતા જીવોની અજાગતા વિરાધના થઈ
હોય કે પાપ લાગ્યા હોય તે દૂર થાય છે.

● તરસ ઉત્તરી સૂત્ર ●

તરસ ઉત્તરીકરણોણાં, પાયચિછાકરણોણાં, વિસોછિકરણોણાં,
વિસલ્લીકરણોણાં, પાવાણાં કમ્માણાં નિગધાયણહાએ, ઠામિ કાઉસગાં.

ભાવાર્થ : આ સૂત્ર દ્વારા ઈરિયાવહિયં સૂત્રથી બાકી રહેલા પાપોની વિશેષ
શુદ્ધિ થાય છે.

● અન્નત્થ સૂત્ર ●

અન્નત્થ ઉસસિએણાં, નિસસિએણાં, ખાસિએણાં, છીએણાં, જંભાઈએણાં, ઉહુએણાં, વાયનિસરગોણાં, ભમલીએ, પિતમુચ્છાએ ૧ સુહુમેહિ અંગસંચાલેહિ, સુહુમેહિ ખેલસંચાલેહિ, સુહુમેહિ દિક્ષિસંચાલેહિ ૨. એવં માઈએહિ આગારેહિ અભગ્ગો, અવિરાહિઓ, હુજ્જ મે કાઉસરગો ૩. જાવ અરિહંતાણાં, ભગવંતાણાં, નમુક્કારેણાં ન પારેમિ ૪. તાવ કાયં ઠાણોણાં, મોણોણાં, ઝાણોણાં, અપ્પાણાં વોસિરામિ ૫.

ભાવાર્થ: આ સૂત્રમાં કાઉસરગના સોળ આગારનું વર્ણન તથા કેમ ઉભા રહેવું તે બતાવેલ છે.

(પછી એક લોગસ્સનો ચંદેસુ નિભ્મલયરા સુધીનો અને ન આવે તો ચાર નવકારનો કાઉસરગ કરવો, પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો)

● લોગસ્સ સૂત્ર ●

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે, ધ્યમતિત્થયરે જિણો; અરિહંતે કિતાઈસં, ચઉ વિસંપિ કેવલી ૧. ઉસભમજિઅંચ વંદે, સંભવમભિણાંદણાં ચ સુમઈ ચ; પઉમપ્પહ સુપાસં, જિણાંચચંદપ્પહ વંદે ૨. સુવિહિ ચ પુફદંતં, સીઅલ સિજજંસ વાસુપુજજં ચ; વિમલમણાંતં ચ જિણાં, ધ્યમં સંતિ ચ વંદામિ ૩. કુંથું અરં ચ મલ્લિં, વંદે મુણિસુવ્વયં નમિજિણાં ચ; વંદામિ રિકનેમિ, પાસં તહ વદ્ધમાણાં ચ ૪. એવં મએ અભિથુઆ, વિહૃય રયમલા પહીણ જરમરણા; ચઉવિસંપિ જિણવરા, તિત્થયરા મે પસીયંતુ ૫. કિત્તિય-વંદિય મહિયા, જેએ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા; આરૂગગબોહિલાભં, સમાહિવરમુતમં દિન્તુ. ૬. ચંદેસુ નિભ્મલયરા, આઈચ્યેસુ અહિયં પયાસયરા, સાગરવરગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિ મમ દિસંતુ. ૭.

ભાવાર્થ: આ સૂત્રમાં ચોવીસ તીર્થકરોની નામપૂર્વક સુતિ કરવામાં આવી છે.

(પછી ત્રણ ખમાસમણ દઈ, ડાબો
પગ જમીન ઉપર સ્થાપીને હાથ જોડી.)

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ન ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઈચ્છણ
કહી સકલકુશલ કહી ચૈત્યવંદન કરવું.
સકલ કુશલ વલિ - પુષ્કરાવર્ત મેઘો,
હુરિત તિમિર ભાનું : કલ્યવૃક્ષોપમાન :
ભવજલનિધિ પોત : સર્વ સંપત્તિ હેતું :,
સ ભવતુ સતતં વ :
શ્રેયસે શાન્તિનાથ : શ્રેયસે પાર્શ્વનાથ :

(આ પછી પુસ્તકમાંથી ચૈત્યવંદન બોલવું)

● જંકિચિ સૂત્ર ●

જંકિચિ નામતિતથાં, સર્ગે પાયાલિ માણુસે લોઅે;
જાઈ જિણાંબાઈ, તાઈ સવ્વાઈ વંદામિ.
ભાવાર્થ : આ સૂત્ર દ્વારા ત્રણે લોકમાં વિદ્યમાન નામ રૂપી તીર્થો અને જિન
પ્રતિમાઓને નમસ્કાર કરવામાં આવેલ છે.

● નમુઠુણાં સૂત્ર ●

નમુઠુણાં અરિહંતાણાં ભગવંતાણાં. ૧. આઈગરાણાં તિત્થયરાણાં,
સયસંબુદ્ધાણાં, ૨. પુરિસુતમાણાં, પુરિસતીહાણાં, પુરિસવરપુંડરિઆણાં,
પુરિસવરગંધહથીણાં. ૩. લોગુત્માણાં, લોગનાહાણાં, લોગહિઆણાં,
લોગપઈવાણાં, લોગપજોઅગરાણાં. ૪. અભયદ્યાણાં, ચકખુદ્યાણાં,
મરગદ્યાણાં, સરણદ્યાણાં, બોહિદ્યાણાં, ૫. ધર્મદ્યાણાં,

ધર્મદેસયાણાં, ધર્મનાયગાણાં, ધર્મસારહીણાં, ધર્મવરચાઉરંત-
ચક્કવહૃપીણાં. ૬. અપદિહ્યવરનાણા - દંસણધરાણાં, વિયહૃ-
છઉમાણાં. ૭. જિણાણાં જીવયાણાં, તિન્નાણાં તારયાણાં; બુદ્ધાણાં
બોહયાણાં, મુત્તાણાં મોઅગાણાં..૮. સવ્યવન્નૂણાં, સવ્યદરિસીણાં, સિવમયલ
મરુઆ - મણાંત મફુખય મવ્વાબાઈ - મપુણારાવિત્તિ - સિદ્ધિ
ગઈ નામધેય, ઠાણાં સંપત્તાણાં, નમો જિણાણાં, જિઅભયાણાં. ૯. જે અ અઈયા
સિદ્ધા, જે અ ભવિસસંતિણાગએ કાલે; સંપર્દ અ
વહુમાણા, સંબે તિવિહેણ વંદામિ. ૧૦.

ભાવાર્થ: આ સૂત્રમાં અરિહંત પરમાત્માના ગુણોનું વર્ણન છે. અને ઈન્દ્ર
મહારાજા પ્રભુની સુતિ કરતી વખતે આ સૂત્ર બોલે છે.

● જાવંતિ ચેઈઆઈ સૂત્ર ●

(ફક્ત પુરુષોએ બે હાથ ઉંચા કરીને બોલુવું)

જાવંતિ ચેઈઆઈ. ઉદ્દે અ અહે અ તિરિઅલોએ અ;

સવ્યાઈ તાઈ વંદે, ઈદ સંતો તત્થ સંતાઈ.

ભાવાર્થ: આ સૂત્રાદ્વારા ગર્ણો લોકમાં રહેલી જિન

પ્રતિમાળાઓને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

ઈચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉ જાવણિજજાએ

નિસિહિઆએ મત્થઅદેશ વંદામિ.

● જાવંત કેવિ સાઢુ સૂત્ર ●

જાવંત કેવિ સાઢુ, ભરહેરવયમહાવિદેહે અ;

સંબેસિં તેસિં, પણાઓ, તિવિહેણ તિદંડવિરયાણાં.

ભાવાર્થ : આ સૂત્રમાં ભરત, ઐરાવત અને મહાવિદેહ ગ્રણેય ક્ષેત્રમાં વિચરતાં સર્વે સાધુ સાધ્વી ભગવંતોને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

(નીચેનું સૂત્ર ફક્ત પુરુષોએ બોલવું)

● નમોડહૃત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્ય : ●

ભાવાર્થ : આ સૂત્રમાં પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતોને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

(આ પછી આ પુસ્તકમાંથી સુંદર અને ભાવવાહી સ્તવનોના સંગ્રહમાંથી કોઈપણ એક સ્તવન ગાવું.)

(બે હાથ ઉંચા કરીને બોલવું / બહેનોએ હાથ ઉંચા કરવા નહીં)

● જ્ય વીયરાય સૂત્ર ●

જ્ય વીયરાય ! જગણુરુ ! હોઉં મમં તુહ પભાવઓ ભયવં !

ભવનિવેઓ મર્ગા-શુસારિઆ ઈંદ્રફલસિદ્ધી.....૧

લોગવિરુદ્ધચ્યાઓ, ગુરુજાણપૂઆ, પરત્થકરણં ચ;

સુહુગુરુજોગો તવ્વયણ-સેવણા આભવમખંડા.....૨

(બે હાથ નીચે કરીને)

વારિજજઈ જઈવિ નિથાણ-બંધણાં વીયરાય ! તુહ સમયે ;

તહવિ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલજાંણ.....૩

દુફખદુફખઓ કમ્મદુફખઓ, સમાહિમરણાં ચ બોહિલાભો અ;

સંપજજઉ મહ એઅં, તુહ નાહ ! પણામકરણોણાં.....૪

સર્વ-મંગલ-માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણકારણમ્ભુ;

પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણં, જૈન જ્યતિ શાસનમુ.....૫
 ભાવાર્થઃ આ સૂત્રમાં પ્રભુ પાસે ઉત્તમ પ્રકારની પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે.
 (પછી ઉલ્લાસ થઈને)

● અરિહંતચેઈઆણં સૂત્ર ●

અરિહંતચેઈઆણં, કરેમિ કાઉસ્સગં ૧. વંદણવત્તિઆએ,
 પૂરુષાવત્તિઆએ, સક્કારવત્તિઆએ, સમ્માણવત્તિઆએ,
 બોહિલાભવત્તિઆએ, નિરુવસંગવત્તિઆએ ! ૨ સદ્ગાએ, મેહાએ,
 ધિઈએ, ધારણાએ, અણુપ્પેહાએ, વડુઢમાણીએ, ઠામિ કાઉસ્સગં. ૩
 ભાવાર્થઃ આ સૂત્રમાં જ્યાં ચૈત્યવંદન કરતા હોઈએ તે દેરાસરની તમામ
 પ્રતિમાઓને વંદન કરવામાં આવે છે.

● અન્નત્થ સૂત્ર ●

અન્નત્થ ઊસસિએણં, નિસસિએણં, ખાસિએણં, છીએણં,
 જુંભાઈએણં, ઉડુએણં, વાયનિસંગેણં, ભમલીએ પિતમુચ્છાએ. ૧
 સુહુમેહિ અંગસંચાલેહિ, સુહુમેહિ ખેલસંચાલેહિ સુહુમેહિ
 દિંદિસંચાલેહિ. ૨ એવમાઈએહિ આગારેહિ, અભગ્ગો અવિરાહિઓ
 હુજુજમે કાઉસ્સગ્ગો. ૩ જીવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં નમુક્કારેણં ન
 પારેમિ, તાવ કાયં ઠાણોણં, મોણોણં, ઝાણોણં, અપ્પાણં વોસિરામિ ૪
 (કહીને એક નવકારનો કાઉસ્સગં કરી, પારીને)

નમોડહૃત્તસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્ય :

(આ પછી પુસ્તકમાંથી થોય કહેવી)

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનના ચૈત્યવંદન

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

કુંથુનાથ કામિત હિયે, ગજપુરનો રાય;
 સિરિ માતા ઉરે અવતર્યો, સુર નરપતિ તાય.....૧
 કાયા પાંગીસ ધનુષની, લંછન જસ છાગા;
 કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણો, પ્રણમો ધરી રાગ.....૨
 સહસ પંચાણું વરસનું એ, પાલી ઉતામ આય;
 પદ્મવિજય કહે પ્રણમિએ, ભાવે શ્રી જિનરાય.....૩

શ્રી વીરવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદન

લવ સતામ^૧ સુરભવ તજી, ગજપુર નથર નિવાસ;
 રાક્ષસ ગણ કૃતિકા જની, કુંથુનાથ વૃષ રાશિ..॥૧॥
 સોલ વરસ છદ્મસ્થમાં, જિનવર યોનિ છાગ;
 ઘાતિ કર્મ ઘાતે કરી, તિલક તલે વીતરાગ..॥૨॥
 શૈલેશી કરણે કરી એ, એક સહસ પરિવાર;
 શિવ મંદિર સિધાવતાં, વીર ઘણું હુંશિયાર..॥૩॥

૧. સર્વાર્થ સિદ્ધિના દેવ

શ્રી જ્ઞાનવિમલજી કૃત ચૈત્યવંદન

શ્રાવણ . વદી નવમી દિને, સવ્વિષ્ઠથી ચવિયા;
 વદિ ચૌદશ વૈશાખની, જિન કુંથુ જણિયા..||૧||
 વદિ પાંચમ વૈસાહ માસ, લિયે સંજમ ભાર;
 શુદ્ધ ગીજે ચૈગતણી, લહે કેવળ સાર..||૨||
 પડવા દિન વૈશાખની, પાભ્યા અવિચળ ઠામ;
 છઠા ચકી જ્યકરુ, જ્ઞાનવિમલ સુખ ખાણ..||૩||

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનના ક્ષતિપત્ર

કર્તા શ્રી આનંદધનજી મ.

(રાગ ગુર્જરી-રામકલી-અંબર દે દે મુરારી હમારો-એ દેશી)

કુંથુજિન ! મનહું કિમહી ન બાજે ! જિમ-જિમ જતના કરીને રાખું,
 તિમ-તિમ અલગું^૩-ભાંજે^૩ હો ! કુંથુના॥૧॥
 ૨જની-વાસર વસતી-ઉજડ, ગયણ પાયાલે જાય ।
 “સાપ^૪ ખાયને મુખું થોથું” એહ ઉખાણો-ન્યાય-હો ! કુંથુના॥૨॥
 મુગતિતણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે ।
 વયરીદું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવળે પાસે-હો ! કુંથુના॥૩॥

આગમ આગમ-ધરને^૫ હાથે, નાવે કિણ વિધ આંકું ।
 કિહાં-કણે જો હઠ કરી હટકયું તો વ્યાલ્દી તણી પરે વાંકું-હો ! કુંથુના॥૪॥
 જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પિણ નાંહિ ।
 “સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું”, એ અચરિજ મનમાંહિ-હો ! કુંથુના॥૫॥
 જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ-મતે રહે કાલો^૬ ।
 સુર-નર-પંડિત-જન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો^૭-હો ! કુંથુના॥૬॥
 મેં જાણું એ લિંગ-નપુંસક, સકળ-મરદને ઠેલે ।
 બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જેલે-હો ! કુંથુના॥૭॥
 “મન સાધ્યું તિણે સધળું સાધ્યું,” એહ વાત નહિ ખોટી ।
 ઈમ કહે “સાધ્યું” તે નવિ માનું, એક હી વાત છે મોટી-હો ! કુંથુના॥૮॥
 “મનકું દુરારાધ્ય તેં વશ આણું”, તે આગમથી મતિ આણું ।
 આનંદ-ધન-પ્રભુ માહરું આણો તો “સાચું” કરી જાણું-હો ! કુંથુના॥૯॥

૧. સાચવણી ૨. દૂર ૩. ભાગે ૪. સાપ ભક્ષ્ય પદાર્થ ગળી જાય છે તેમજ કરતે ત્યારે પણ દાઢનું
 જેર ચાલ્યું જાય. એટલે મળતું કંઈ નથી તેમ મન ૫. મહા-જાની ૬. સાપ ૭. સ્વચ્છંદી-ધૂની
 ૮. લુચ્યો અથવા કુમતિરૂપ સ્ત્રીનો ભાઈ એ રીતે મન આપણો સાણો પણ થાપ

કર્તા : ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મ.

સાહેલાં હે કુંથુજિણેસર ! દેવ, રતન દીપક અતિ દીપતો-હો લાલ
 સાહેલાં હે મુજ મન-મંદિર માંહે, આવે જો અરિ-દલ જીપતો-હો લાલ....(૧)
 સાઠ મિટે તો મોહ અંધાર, અનુભવ તેજે ઝળહળે-હો લાલ
 સાઠ ધૂમ^૧-કખાયની રેખ, ચરણ^૨-ચિત્રામણ નવિ ચળે-હો લાલ....(૨)
 સાઠ પાગ^૩ કર્યે નહિ હેઠ, સૂરજ તેજે નવિ છુપે-હોલાલ

સાં સર્વ-તેજનું તેજ, પહેલાંથી વાધે પછી હો લાલ... (3)

સાં જેહ ન મરૂતને^४ (સમીરને) ગમ્ય,

ચંચલતા જ નવિ લહે-હો લાલ, સાં જેહ સદા છે રમ્ય,

પુષ્ટ^૫- (પુષ્ટ) ગુણો નવિ કૃશ રહે-હો લાલ... (4)

સાં પુદુગળ-તેલ^૬ ન ખેપ, તેહ ન શુદ્ધદશા લહે-હો લાલ

સાં શ્રી નયવિજય સુ-શીશા, વાચક જશ એણીપરે કહે-હો લાલ.... (5)

૧. કથાયરૂપ ધૂમાડાની રેખા પણ નહીં ૨. ચારિત્રાય ભિત્રો બગડે નહિ ૩. નીચે પાત્ર=વાસણની જરૂર નથી ૪. પવનથી બુઝાય નહીં ૪. પોષણના ગુણમાં જે હુર્બળ નથી અથવા પાછળથી જે જાંખો થતો નથી ૬. કોઈપણ બાધ્ય પદાર્થ-પુદુગળ-તેલ વગેરે નાખવું પડતું નથી

કર્તા : ઉપા. શ્રી પશોવિજયજી મ.

(ઢાલ વીણીયાની)

સુખદાયક સાહિબ ! સાંભળો, મુજને તુમશું અતિરંગરે,

તુમે તો નિ-રાગી હુઈ રહ્યા,

એ શ્યો એકંગો^૨ રંગ રૈ-સુખ૦... (૧)

તુમ ચિત્તમાં વસવું મુજ ઘણું, તે તો ઉંબરઝલ સમાન રે,

મુજ ચિત્તમાં વસો^૪ જો તુમે,

તો પામ્યા નવે નિધાનરે-સુખ૦... (૨)

શ્રી કુંથુનાથ અમ નિરવહું^૫, ઈમ એકંગો પણ નેહ રે,

ઈણિ યાકીને^૬ ફળ પામશું,

વળી હોશે દુખનો છેહ^૭ રૈ-સુખ૦... (૩)

આરાધ્યો કામિત્દ પૂરવે, ચિંતામણી પાખાજા રે,
 વાચક જશ કહે મુજ દીજાયે;
 ઈમ જાણી કોરિ કલ્યાણ રે—સુખ૦... (૪)

૧. ઘણો અંતરનો પ્રેમ ૨. એક તરફી ૩. ઉમર ને ફળ નથી લાગતા, એટલે ઉમરને ફળ ન હોય
 તેમ ૪. રહો ૫. નભાવીશું ૬. વિશ્વાસે ૭. નાશ ૮. ઈચ્છિત

કર્તાઃ ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મ.

(ઢાલ-મરકલડાની)

ગજપુર^૧ નયરી સોહિયેજી, સાહિબ ! ગુણનીલો,
 શ્રી કુંથુનાથ મુખ મોહિયેજી સાહિબ ! ગુણનીલો,
 સૂર નૃપતિ કુલચંદલોજી સાં શ્રી-નંદન ભાવે વંદોજી સાહિબ૦ (૧)
 અજ^૨-લંઘન વંછિત પૂરેજસાં પ્રભુ સમરિઓ સંકટ ચૂરેજી—સાહિબ૦
 પાંત્રીશ ધનુષ તનુ માનેજી સાં, પ્રત એક સહસ અનુમાનેજી—સાહિબ૦ (૨)
 આયુ વરસ સહસ પંચાણુજી સાં, તનુ સોવન વાન વખાણુજી—સાહિબ૦
 સમેતશિખર શિવ પાયાજી સાં, સાઈ સહસ મુનીશર રાયાજી—સાહિબ૦ (૩)
 ષટ શત વળી સાઈ હજારજી સાં, પ્રભુ સાધ્વીનો પરિવારજી—સાહિબ૦
 ગંધર્વ-બળા અધિકારીજી સાં, પ્રભુશાસન-સાનિધ્યકારીજી—સાહિબ૦ (૪)
 સુખદાયક મુખને મટકેજી સાં, લાખેણે લોયણ લટકેજી—સાહિબ૦
 બુધ શ્રી નયવિજય મુણિંદોજી સાં, સેવકને દિઓ આણિંદોજી—સાહિબ૦ (૫)

૧. હસ્તિનાપુર ૨. બકરો ૩. ચળકાઠથી ૪.

કર્તા : શ્રી ભાણવિજયજી મ.

(ઘર આવોજ આંબો મોરીઓ-એ દેશી)

શ્રી કુંથુજિનરાજજી વિનવી કહું મનની વાત,
મહેર ધરી સેવક ભાગી, સુષો વિનતિ તો આવે ઘાત—શ્રી૦ (૧)
અવસર પામી કહો પ્રભુ ! કુણાખાલે તે ગમી જાય,
તિમ અવસર પામી તુમ પ્રતે, હું વિનવું છું જિનરાય—શ્રી૦ (૨)
સજજન એકાંતે મળ્યાં, કહેવાએ મનની વાત;
પણ મુજ મનની જે વારતા, તે તો જાણો છો સહુ અવદાત—શ્રી૦ (૩)
પણ એક-વચન જે કહું, તે તો માનો થઈ સુપ્રસન્ન;
અતુલો^૨ અમૃત પાઈએ, જિમ હરભિત હોય મુજ મન્ન—શ્રી૦ (૪)
ભવ-ભવ તુમ પદ-સેવના, હવે દેજો શ્રી જિનરાય;
પ્રેમ વિબુધના ભાણને, તુમ દરિસણથી સુખ થાય—શ્રી૦ (૫)

૧. વાતનો મેળ ૨. આત્માનું અનુપમ

કર્તા : શ્રી આણંદવર્ધનજી મ.

(રાગ સારંગ-મલહાર-દેશી નાણુદલની)

સાહિબ ! સકળ^૧ દુનીકો માનુ, મુગતિ^૨-રમણિ-શિર-ટીકો હો; મન-રંગે મંચે^૩
મનમોહન મુખ જિનજીકો, અહો કુંથુ જિનેસર ! નીકો હો-મન્ન૦ (૧)
મન મૂરખ કહું ન પતીજે^૪ ? દિન-દિન તન યૌવન છીજે^૫હો!; મન્ન૦

પલ-પલ દિલ્યે ભીતર લીજે, પ્રભુ શું રંગરેલીયાં કીજે હો—મનો(૨)
 શ્રી-નંદન પ્રભુ પહિચાન્યો, તથ હીતે મો, મન-માન્યોહો—મનો
 આણંદ ભરિ પ્રભુ ગુણ ગાયા, મોરા સોવત્સ વખત જગાયા હો—મનો(૩)

૧. બધાયમાં શ્રેષ્ઠ ૨. મોક્ષરૂપ સ્ત્રીના માથાનો તિલક ૩. મસ્ત થયું ૪. વિશાસુ થતું નથી
 ૫. કીણ થાયછે ૬. મનને અંતમુખ બનાવવું ૭. મારું ૮. સૂવાનો સમય, જીગૃત કર્યા

કર્તા : શ્રી લક્ષ્મીવિમલજ મ.

(ગુણ-દરિયો ગુણ-દરિયો ઊંડો અગાધ-એ દેશી)

કર્મછેદી કર્મછેદી અતિ નિરબંધ^૧ હો,
 મોહ-દેખી મોહ-દેખી ક્ષમા અનુભરોજી
 પાપ-ભીરુ પાપ-ભીરુ વીર્ય આકરોજી
 કિમ જાણો ! કિમ જાણો ! તુજ ગતિ મુજ મતિજ,
 તુંહી જાણો ! તુંહી જાણો !; તાહરી ગુણ^૨તતિજી-કિમો(૧)
 તુંહી આપે તુંહી આપે શિવપુર-વાસ હો,
 જેહ તાહરી જેહ તાહરી આણા શિર ધરેજી,
 તુજ નિંદી તુજ નિંદી પામે દુઃખ હો,
 તેહ જાણું તેહ જાણું તુજ નિંદા કરેજી-કિમો(૨)
 નહીં માયા નહીં માયા મમતા લેશ હો,
 નિજ થાપે નિજ થાપે સંઘ ગણધરાજ
 નવિ નમે નવિ નમે પરને શીશ હો,

प्रतिबंधे४ प्रतिबंधे ताहरे भव तर्याजि-किम्(३)
 गत-संगी गत-संगी नाम कहेवाय हो,
 सुरश्रेष्ठी सुरश्रेष्ठी पद पासे वसेज
 वीतराग वीतराग निरंजन देव हो,
 भवि-रंजन भवि-रंजन मन तुज शु उल्लसेज-किम्(४)
 अद्भुत अद्भुत श्रीकुंथुनी वात हो,
 नवि जाणे नवि जाणे योगी-मुनिवराज !
 तुज नामे तुज नामे कीरति थाय हो,
 आप-लच्छी५ आप-लच्छी आपे सुख-कराज-किम्(५)

१. मूलथी २. उत्कट ३. गुणश्रेष्ठी ४. उत्कट ५. भक्तिराग ६. आत्मलक्ष्मी

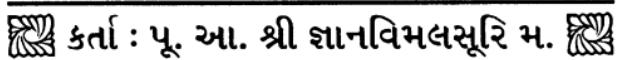
કર्ता : ઉપા. શ્રી માનવિજયજી મ.

(યોગીસર ચલા એ ટેશી)

કુંથુ-જિનેસર ! જાણજો રે લાલ,
 મુજ મનનો અભિપ્રાય રે-જિનેશર મોરા
 તું આતમ અલવેસરૂ^१ રે લાલ, રખે ! તુજ વિરહો થાય રે-જિનેશર !
 તુજ વિરહો કિમ વેઠિયે રે લાલ; તુજ વિરહો દુખદાય રે-જિને
 તુજ વિરહો ન ખમાય રે-જિણે^० ખિણે^२ વરસાં સો થાય રે-જિને
 વિરહો મોટી બલાય^३ રે જિણે^० કુંથુ^०(१)
 તાહરે પાસે આવતું રે લાલ, પહેલા નાવત^४ દાય^५ રે-જિને^०

આવ્યા પછી તો જાયવું રે લાલ,
 તુજ ગુણ-વસ્યે ન સુહાય રે જિણેૠ કુંથુૠ(૨)
 ન મળ્યાનો ધોખો૯ નહી રે લાલ, જસ ગુણનું નાણ રે—જિણેૠ
 મિળિયાં ગુણ-કળિયાં પછી રે લાલ, વિદ્ધુરતૉ જાયે પ્રાણ રે—જિણેૠ કુંથુૠ(૩)
 જાતિ-અંધને દુખ નહી રે લાલ, ન લહે નયનનો સ્વાદ રે—જિણેૠ
 નયણા-સ્વાદ લહી કરી રે લાલ, હાયાને વિભવાદ રે—જિણેૠ કુંથુૠ(૪)
 બીજે પણ કિછાં નવિ ગમે રે લાલ, જિણે તુજ વિરહ બચાય રે—જિણેૠ
 માલતીકુસુમે માલ્હીયો રે લાલ, મધુપ્રે કરીરે૯ ન જાય રે—જિણેૠ કુંથુૠ(૫)
 વન્નો-દવ-દાધાં રૂખડાં૧૧ રે લાલ, પાલ્હવે૧૨ વળી વરસતા રે—જિણેૠ
 તુજ વિરહાનળનો બળ્યો રે લાલ, કાળ અનંત ગમાત રે—જિણેૠ કુંથુૠ(૬)
 ટાઢુક રહે તુજ સંગમે રે લાલ, આકુળતા મિટી જાય રે—જિણેૠ
 તુજ સંગે સુખિયો સદા રે લાલ, માનવિજય ઉવજાય રે—જિણેૠ કુંથુૠ(૭)

૧. અદ્ભુત ઐશ્વર્યવાળો ૨. ક્ષણ પણ સો વર્ષ જેવડો ૩. ઉપાધિ ૪. સાથે નહી પ. અનુકૂળ
૬. માનસિક ઉચાટ ૭. જુદા પડતા ૮. બ્રમરો ૯. કેરડા ઉપર ૧૦. જંગલના દાવાનળથી બળી ગમેલા ૧૧. વૃક્ષો ૧૨. વિકાસ પામે ૧૩. માનસિક સંતાપ

 કર્તા : પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ મ.

(મોતીડાની દેશી)

કુંધુ-જિણંદ ! સદા મન-વસીઓ, તું તો દૂર જઈ પ્રભુ વસીઓ
સાહિબા ! રંગીલા ! હમારા, મોહના શિવ^૧-સંગી છઢો ચકી ખટ-ખંડ સાથે,
અભ્યંતર^૨ જિમ ખટ^૩-રિપુ બાંધે સાહિબ૦(૧)
ત્રિપદી^૪ ગંગા^૫ ઉપકંઠે^૬, નવ નિધિ-સિદ્ધિ ઉતકંઠે સાહિબ૦
કોઈ અ-જૈય રહ્યો નહિ દેશ, તિમ કો ન રહ્યા કર્મ-નિવેશ-સાહિબ૦(૨)
ધર્મ-ચક્રવર્તી પદવી પામી, એ પ્રભુ માહરો અંતરજામી-સાહિબ૦
સત્તર-ભેદશું સંયમ પાળી, સત્તરમો જિન મુગતિ-સંભાળી-સાહિબ૦ (૩)
તેહને ધ્યાને જો નિતુ રહીએ, જો તેહની આણા નિરવહિએ-સાહિબ૦
તો ક્ષાઈક ભાવે ગુણ આવે, સાહિબ-સેવક ભેદ ન પાવે-સાહિબ૦(૪)
વારવાર સુ-પુરુષને કહેવું, તે તો ભરિયા ઉપર વહેવું-સાહિબ૦
જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી જોવે, તો સેવક-મનવંછિત હોવે-સાહિબ૦(૫)

૧. શિવ=મોક્ષના કાયમી યોગવાળા ૨. અંદરના ૩. કામ, કોષ, લોભ, મોહ, મદ, મત્તસર=ઇઝર્સ્યુ
એ છ દુષ્મનો ૪. ત્રિપદીર્ઘ ૫. ગંગાનાદી ૬. કિનારે

કર્તા : પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મ.

(રાગ-કાણી)

સેવો ભાવે શ્રી કુંથુ-જિણોસર સ્વામી, રૂષભ-વંશભૂષણ ગત^૧-દૂષણ,
નિત પ્રણમું શિર નામી-સેવોૠ(૧)

નિજ-તેજે જિત^૨ સૂરસૂરનૃપ, અંગજ સુરગજગામી^૩
નંદન શ્રી^૪-નંદનજિણ જેણો, જિત્યોકામ હરામી-સેવોૠ(૨)

અજ લંછન ગજપુરનો^૫ નાયક, ત્રિભુવન-વનઆરામી
દેહતણો વાને કરી જીતી, અભિરામી અભિરામી-સેવોૠ(૩)

અંગ તુંગ પણતીસ ધનુષ જસ, દેખત દુરમતિ વામી
વરસ સહસ પંચાશું જીવિત, ભોગવી શિવગતિગામી-સેવોૠ(૪)

સુર ગંધર્વ અચ્યુત જસ સેવે જસકામી
સત્તારમો જિન-સત્તામ નમતાં, ભાવે શુભ મતિ પામી-સેવોૠ(૫)

૧. દૂષણરહિત ૨. જાત્યો છે સૂર્ય જેણો ૩. ઐરાવણ ધાથી જેવી ગતિવાળા ૪. શ્રી માતાના પુત્ર
એવા ગ્રભુ ૫. ધસ્તિનાપુરનો ૬. પાંત્રીસ

કર્તા : પૂ. શ્રી. વિનયવિજયજી મ.

(ઉત્તર દખિણ હુંતિ હરણાલિ—એ ટેશી)

કુંથુજિનેસર વંદીએ, સખિ ! સત્તારમો દેવ રે
સખિ ! દેવની સેવ કરો, મન-રંગશું એ..(૧)
પુરરાય સુત સુંદર, શ્રીરાષ્ટ્રીનો નંદ રે
સખિ ! નંદને ચંદ જિશ્યું, મુખ શોભેયેંએ (૨)
નવ-નિધિ ચઉદ રયણ તણી, જેણે સંપદા છાંડી રે
સખિ ! છાંડીને માંડ પ્રીતિ, વિરતી સમીએ (૩)
નામ જપતાં જિન તણું, સખિ ! પાતક જાયેં રે
સખિ ! જાયેં ને થાયેં વંછિત મન તણુંએ (૪)
કીર્તિવિજય ઉવજાયનો, સખિ! સેવક બોલે રે
સખિ ! બોલેં ઈમ નહીં કો તોલે પ્રભુ તણો એ (૫)

કર્તા : શ્રી હરખચંદજી મ.

(રાગ - બિહાગ)

રે મન^૧-મધુકર ! ચિતા હમારે !
કુંથુનાથ કે ચરન-કમલતે, નેક^૨ ન હોજિ^૩ તું ન્યારે—રે મન૦(૧)
પદકજ^૪ સહજ-સુગંધ સુકોમલ, શ્રીયુત^૫ શુભ સુખકારે,
રાગ-દોષ કંટક નહીં યાકે, પાપ-પંકસેં ન્યારે—રે મન૦(૨)
વિકસિત રહત સદા નિશ-વાસર^૭, અતિ અદ્ભુત અવિકારે,
એસે પદપંકજ તજ ઈત-ઉત્સ, ડોલત^૮ મૂઢ ! કહારે^૯ ! રે મન૦(૩)

માતા શ્રી શ્રીમતીને નંદન, સૂરનૃપતિને ઘારે,
ગજપુર જનમ છાગ વર લંછન, કુરુવંશ કુલ ઉજવાલે-રે મનો(૪)
સહસ પંચાશુ વરસ આયુ તનુ, ધનુ પૈંતીસ માહારે,
હરખચંદકે સાહિબ જિનવર, જગત-જંતુ હિતકારે-રે મનો(૫)

૧. મનરૂપ ભમરા ! ૨. હોણિયાર ૩. થઈશ ૪. ચરણકમલ ૫. શોભાવાળા ૬. પાપરૂપ કીચડથી
૭. રાતદિવસ ૮. આમતેમ ૯. ભક્તે છે ૧૦. શા માટે !

કર્તા : શ્રી નયવિજયજી મ.

(ઢાળ-નાહલીયે વિલુદ્ધી ઓલંભો દિઈ રે-એ દેશી)

કુંથુજિનેસર ! સાહિબ વિનતિ રે, તે નિરવહિયે 'સંત-કુંથુ' (૧)
મહિમંડલમાં દેવ અછે ધણા રે, હું ન કરું તસ સેવ
તુજ વિષા અવર ન કદીયે ઓલગું^૨ રે, તું મુજ એક જ દેવ-કુંથુ (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિષા દીનદયાળ
જલધર-જલ વિષા અવર ન આદરે રે, જિમ જગે ચાતકબાલ-કુંથુ (૩)
અંગીકૃત^૩ જો નિરવાહો^૪ પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતણી એ આશા પૂરતાં રે, સાહિબને શાબાશ-કુંથુ (૪)
નિશદિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે, જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે, કુણ કરશે વિશ્વાસ-કુંથુ (૫)
મોટા નિશ્ચે આશા પૂરવે રે, જો સેવે ધરી નેછ
જુઓ ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેછ -કુંથુ (૬)

A-૪

ઈમ જાણીને સાહિબ ! પૂરવી રે, નિજ-સેવકની આશ
નયવિજય કહે તુમ્હે ચરણાંબુજે રે, દેજો અ-વિચળ વાસ-કુંથું(૭)

૧. નિભાવો ૨. સેવા કરું ૩. સ્વીકારેલું ૪. નિભાવો

કર્તા : શ્રી ઋષભસાગરજી મ.

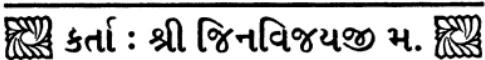
દરસન પ્રાણજીવન ! મોહિ દીજે, વિનુ દરસન મો 'મન ન પતી'જે
સેવા નિત નિત નવલી કીજે, તું તો સાહિબ ! કિમહી ન રીજે...(૧)
હું તો તેહ, સાહિબ તું સોઢ્ય, તુમચો^૩ કથન^૪ ન લોઘ્યો કોઈ
પ્રભુજી ! પ્રસન્ન ન હુવૈ તોઈ, ઈમ નિરવાહ કેતા દિન હોઈ...(૨)
મૈં તુઝ ઉપરિ માંડી મંડ^૫, ઘણૌ થોક કરિ કીજઈ ઘમંડ
ડોલા હીજો દેસ્યો દંડ, તુમચી વરતું આંશ અખંડ...(૩)
ભગવંત ! તુઝને પાયો ભમતાં, વચન રચન કહો મનગમતાં
તે તો સાહિબ સાહી^૬સમતા, માહરે છે તુઝ ઉપરિ મમતા....(૪)
જગમૈ^૭ દાતા ન કહીત, દેન કહૈ નટી જાય નચિતા
આલ ન પૂગઈ કરિ અવસર ચિત, તો ચિત તો ઉપરિ પરતીતિ....(૫)
વારવાર સ્યું કહી જૈ ? કહણો, આંપણ તો એસો હી લહણો
આગલિ-પાછલિ જો હુવે દેણો, તો વચન બિરુદ ઉપરિ લહણો....(૬)
મેરા મન પ્રભુસેંતી અટકયા, ભેદ ન પાઉં તુમચા ઘટકા
તતવિરિયાં હસિ કરિ દે સટકા, વાતાંરી વાતર તાલ્યાંરા પટકા....(૭)

સુરરાયઃ-સુત! તુમહી ન ટરણા, એ તો મહી કીધી આચરણા
 ધાર્યા સો હમ તુમ ચિત ધરણા, એ તે પરિ ઈતના કયા કરણા?....(૮)
 ઈતણા દિન તે વચન ભલાઈ, કુંથુનાથ કરી મુજ કાંઈ
 પોતાની લાજ વડાઈ દે, અવિચલ પદવી ઋષભ મનાઈ....(૯)

૧. મારા ૨. વિશાસ થાય ૩. તમારી ૪. આશા ૫. રહાણ=પ્રીતિ ૬. ધરાવે ૭. જગમાં તે
 દાતા ન કહેવાય જે દેવાનું કહી નિશ્ચિતપણે ઈન્કાર કરી દે ૮. વારંવાર શું કહેવું ૯. કુંથુનાથ
 પ્રભુજ્ઞા પિતાજ્ઞનું નામ

કર્તા : શ્રી ઉદ્યરતનજી મ.

વાઈવાઈ રે અમરી વિષા વાજે, મૃદુંગ રણકે રે
 ઠમક પાય વિછુવા ઠમકે, ભેરી ભણકે રે—વાઈ૦ (૧)
 ઘમઘમઘમ ઘુઘરી ઘમકે; ઝાંઝરી ઝમકે રે
 નૃત્ય કરતી દેવાંગના, જાણો દામિની ઘમકે રે—વાઈ૦ (૨)
 દૌદૌ કિંદૌ હુંદુભિ વાજે, ચૂડી ખલકે રે
 કૂદડી લેતાં ફૂમતી ફરકે, જાલ જબૂકે રે—વાઈ૦ (૩)
 કુંથુ આગે ઈમ નાચ નાચે, ચાલને ચમકે રે
 ઉદ્ય-પ્રભુ બોધિબીજ આપો, ઢોલને ઠમકે રે—વાઈ૦ (૪)

(દીઓ દીઓ નણંદ હઠીલી-એ દેશી)

મનમોહન કુથુજિણાંદ ! મુજ મન મધુકરી-અરવિંદારી-જગવંદન જિનરાયા
 સૂર્ય-નંદ^૩ અમરપદ આપે, યા સુનતાં અચરિજ વ્યાપેરી-જગો (૧)
 અજ્ઞાનનો લેશ ન દીસે, અપરાધીશ્યું પણ નવી રીસેરી-જગો
 અયલે પણ અલિકર્ણ ન ભાસે, ધરી મત્સર મરમ ન દાખેરી-જગો (૨)
 મદ માન માયા રતિ-લોભા, નહી રાગ અરતિ શોખ ખોભારી-જગો
 હિંસા નિંદા કીડા ચોરી, ગાડી દુવિષ પ્રસંગની દોરીરી-જગો (૩)
 ઈમ દોષ અફારે નાઠા, જેહ કાળ અનાદિના કાઠારી-જગો
 ચોંત્રિશ અતિશય ગુણખાણી, વિચરે પ્રભુ કેવળનાણીરી-જગો (૪)
 ગણધર વાણી^૫-ગુણસરીખા, સાઈ સહસ મુનિ સુપરિખારી^૬-જગો
 શ્રી ક્ષમાવિજ્ય ગુરુ નામે, સેવક જિન સંપદ પામેરી-જગો (૫)

૧. મનરૂપ બ્રમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજ્ઞા પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોહું ૫. વાણીના
 ગુણ=પાંત્રીશ, એટલે પાંત્રીશ ગણધરો છે ૬. સારી પર્દાછે.

કર્તા : શ્રી જિનવિજયજી મ.

(દશી લલનાની)

કરુણા કુંથુજિણાંદની, ત્રિભુવન મંડળમાંહિ—લલનાં
 પરમેશ પંચ કલ્યાણકે, પ્રગટ ઉદ્ઘોતા^૧ ઊજાહ —લલનાં કરુણાં(૧)
 સુર-સુત તન ખટ^૨-કાયને, રાખે અચરિજ રૂપ—લલનાં
 ભાવ અહિંસક ગુણતણો, એ વ્યવહાર અનૂપ^૩ —લલનાં કરુણાં(૨)
 દીધો દુષ્ટ વ્યંતરથકી, છાગ^૪ રહ્યો પગ આય—લલનાં
 પરમ કૃપાળુ પ્રભુ મિળો, કહો કિમ અળગો^૫ થાય —લલનાં કરુણાં(૩)
 શાંત અનુમત વયતણો, લોકોતાર આચાર—લલનાં
 ઉદ્દિક પણ અરિહંતનો, ન ધરે વિષય વિકાર —લલનાં કરુણાં(૪)
 અસંખ્ય પ્રદેશે પરિણમે, અવ્યાબાધ અનંત—લલનાં
 વાનગી અવની-મંડલે, વિહારે ઈતિ^૬ સમતંત —લલનાં કરુણાં(૫)
 જગજંતુ જિનવરતણો, શરણો સિદ્ધિ લહંત —લલનાં
 ક્ષમાવિજય-જિનદેશના, જલધરપરે વરસંત —લલનાં કરુણાં(૬)

૧. અજવાળું ૨. છ કાયને ૩. અપૂર્વ ૪. બોકડો ૫. દૂર ૬. ઉપદ્રવ

કર્તા : શ્રી હંસરતનજી મ.

(દુલહો દુલહો કુમર કુમરી દુલહણીજી-એ દેશી)

દુલહો^૧ મેળો^૨ શ્રી જિનરાજનોજી, જોતાં એ જગમાંહિ રે
પ્રાપત્તિ^૩ વિષ કિમ પામીએજી ? સુગુણા^૪-સાહિબની બાંહિ રે—દુલહો^૦(૧)

નાટિક વિવિધ પરે નાચતોજી, પ્રાણી સંસારને સંગ રે
મોહિ^૫ રે મૃગતૃષ્ણા પરેજી, રાચે નવ નવ રંગ રે—દુલહો^૦(૨)

મનદું ચયળ ચિહુંદિશ ભમેજી, ખિષ થિરતા નવિ થાય રે
કમકમ વિરંબન વિચમાંહિ નડેજી, પ્રભુશું કિમ મળાય રે ?—દુલહો^૦(૩)

જિંહા લગેર કારણ સકળ મળે નહીંજી, તિહાં લગે ન મળે હો કાજ રે
નિર્ભણ ધ્યાન પાએ શી પરે મળેજી ? જગ વલ્લભ જિનરાજ રે—દુલહો^૦(૪)

જાયા રે મુજ મન આજથીજી, નિર્ભય તેહ અત્યંત રે
સાહિબ કુંથુ-જિણેસર ભેટવાજી, અધિક થઈ મન ખંતરે—દુલહો^૦(૫)

હવે હું ભગતીતણો જોરે કરીજી, અંતર ટાળું દૂર રે
હંસરત કહે પ્રભુ હેજથીજી, જિમ લહુ સુખ ભરપૂર રે —દુલહો^૦(૬)

૧. મુશ્કેલ ૨. સંયોગ ૩. ભાગ્ય=શુભકર્મ ૪. સારા ગુણીયલ ૫. મોહથી ૬. વિના

કર્તા : શ્રી મોહનવિજયજી મ.

(યંદનરી કટકી ભલી-એ દેશી)

કુંથુ-જિણાંદ કરુણા કરો, જાણી પોતાનો દાસ-સાહિબા મોરા,
 શું જાણી અળગા રહ્યા ? જાણ્યું કો આવશે પાસ-સાહિબાં
 અજબ રંગીલા ખારા, અકળ^૧ અલક્ષી^૨ ન્યારા,
 પરમ સસનેહી માહરી વિનતિ... (૧)
 અંતરજામી વાલ્હા, જોવો મીટ^૩ મિલાય; સાહિબાં
 બિણ મ હસો બિણમાં હસો, ઈમ પ્રીત નિવાહો કિમ થાય—સાહિબાંપરમં (૨)
 રૂપી હોવો તો પાલવ^૪ ગ્રહૂં, અ-રૂપીનેં શું કહેવાય—સાહિબાં
 કાન માંડ્યા વિના વારતા, કહોનેજી કેમ બકાય ? —સાહિબાંપરમં (૩)
 દેવ ઘણા દુનીઆમાં છે, પણ દિલમેળો નવિ થાય—સાહિબાં
 જિણ ગામે જાવું નહિ, તે વાટ કહો શું પૂછાય ? —સાહિબાંપરમં (૪)
 મુજ મન અંતર-મુહૂર્તનો, મેં ગ્રહ્યા ચપળતા દાવ—સાહિબાં
 પ્રીતિસમે તો જુઉં કહો, એ શો સ્વામી—સ્વભાવ ? —સાહિબાંપરમં (૫)
 અંતર શો ? મળિયાં પછે, નવિ મળિયો પ્રભુ મૂળ—સાહિબાં
 કુમયા^૫ કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂલ —સાહિબાંપરમં (૬)
 જાગી હવે અનુભવ દિશા, લાગી શું પ્રીત—સાહિબાં
 રૂપવિજય કવિરાયનો, કહે મોહન રસ-રીત—સાહિબાંપરમં (૭)

૧. ન સમજાય તેવા ૨. ન દેખાય તેવા ૩. ન જર ૪. છેડો ૫. અકૃપા

કર્તા : શ્રી મોહનવિજયજી મ.

(જાદવપતિ તોરણ આવ્યા-એ ટેશી)

મુજ અરજ સુણો મુજ ઘારા ! સાચી ભગતિથી કિમ રહો ન્યારા ?

સનેહી મોરા, કુંથુજિણાંદ ! કરો કરુણા... (૧)

હું તો તુમ દરિશાળનો અરથી^૧, ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે—સનેહી૦

થઈ ગુરુઆ એમ જે વિમાશો, તે તો મુજને હો અછે તમાસો રે—સનેહી૦.... (૨)

લલચાવીને જે કિજે કિમ દાસને ચિત પતીજે રે—સનેહી૦

પદ મોટે કહાવો મોટા, જિણા, તિણ વાતેં ન હુંઓ ખોટા રે—સનેહી૦.... (૩)

મુજ ભાવમહેલમેં આવો, ઉપશમ-રસ-ઘાલો ચખાવો રે

સેવકનો તો મન રીજે, જો સેવકનું કારજ સીજે^૨ રે—સનેહી૦.... (૪)

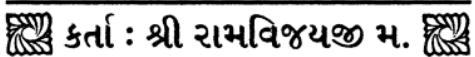
મનમેળું થઈ મન મેળો, ગ્રહે આવી મગઢઅવહેલો^૩ રે સ

તુમે જાણો છો એ કરું લીલા, પણ^૪ અરથી સરદહે કરી સીલા—સનેહી૦.... (૫)

પ્રભુ ચરણસરોરૂહ લેહવું, ફળ પ્રાપ્તી^૫ -લેહણું લેવું રે સ૦

કવિ રૂપ-વિબુધ જયકારી, કહે મોહન જિન બલિહારી —સનેહી૦.... (૬)

૧. ઈચ્છુક ૨. થાય ૩. પાછળથી ૪. તરછોડો તો પણ ૫. પણ ગરજવાનને તો તે શિલા=પથર
જેવું લાગે ૬. ભાગ્ય પ્રમાણે

 કર્તા : શ્રી રામવિજયજી મ.

(થારે કેસરીયે કેસવીરે, વાગે હું મોહીરે મારુજી-એ દેશી)

- તુજ મુદ્રા સુંદર રૂપ પુરંદર^૧ મોહિયા-સાહિબજી
- તુજ અંગે કોરિગમે ગુણગિરુઆ^૨ સોહિયા-સાઠ
- તુજ અમિયથકી પણ લાગે મીઠી વાણી રૈ-સાઠ
- વિષણ દોરી સાંકળી લીધું મનંતું તાણી રૈ-સાઠ (૧)
- ખિષણ ખિષણ ગુણ ગાઉં પાઉં તો આરામ રૈ-સાઠ
- તુજ દરિસણ પાખે ન ગમે બીજા કામ રૈ-સાઠ
- મુજ હદ્યકમળ વિચ વસિયું તાહરું નામ રૈ-સાઠ
- તુજ મુરતિ ઉપર વારું તન મન દામ^૩ રૈ-સાઠ (૨)
- કર જોડી નિશદિન ઊભો રહું તુજ આગ રૈ-સાઠ
- તુજ મુખંતું જોતાં ભૂખ ને તરસ ન લાગે રૈ-સાઠ
- મેં ક્યાંહિ ન દીઠી જગમાં તાહરી જોડ રૈ-સાઠ
- તુજ દીઠે પૂરણ પહુતાં મનના કોડ રૈ-સાઠ (૩)
- તુજ ન ગમે નયણે દીઠા બીજા દેવ રૈ-સાઠ
- દવે ભવ ભવ હોજો મુજને તાહરી સેવ રૈ-સાઠ
- તું પરમપુરુષ પરમેસર અકળ સરૂપ રૈ-સાઠ
- તુજ ચરણો પ્રણમે સુર-નર કેરા ભૂપ રૈ-સાઠ (૪)
- તું કાપે ભવદુઃખ આપે પરમાનંદ રૈ-સાઠ
- બલિહારી તાહરી પ્રભુજી કુંથુજિષાંદરે-સાઠ
- મનવંછિત ફળિયો મળિયો તું મુજ જામરે-સાઠ
- ઈમ પભણે વાચક વિમળવિજયનો રામ રૈ-સાઠ (૫)

૧. હંડ્ર ૨. ગુણથી ભરેલા ૩. ધન ૪. જયારે

કર્તા : શ્રી રામવિજયજી મ.

(રસીયાની-ટેશી)

રસીયા ! કુંથુજિણોસર ! કેસરાભીની દેહડી રે લો

—મારા નાથજી રે લો—માં

રસીયા ! મનવંછિત વર પૂરણ, સુરતરુંવેલડી રે લો—માં..(૧)

રસીયા ! અંજન^૩-રહિત નિરંજન, નામ હીએં ધરો રે લો—માં

રસીયા ! જુગત કરી મન ભગતે, પ્રભુ-પૂજા કરો રે લો—માં..(૨)

રસીયા ! શ્રીનંદન^૪ આનંદન, ચંદનથી સિરે રે લો—માં

રસીયા ! તાપ-નિવારણ તારણ-તરણ તરીપણે લો—માં..(૩)

રસીયા મનમોહન જગસોહન, કોહે^૫ નહી કિશ્યો રે લો—માં

રસીયા ! કૂડા^૬ કળિયુગ માંહી, અવર નકો ઈશ્યો રે લો—માં..(૪)

રસીયા ! ગુણ સંભારી જાઉં, બલિહારી નાથને રે લો—માં

રસીયા ! કોણ પ્રમાણે છાંડે, શિવપુર સાથાને રે લો—માં..(૫)

રસીયા ! કાચ તણે કોણ કારણ, નાંખે સુરમણિ^૭ રે લો—માં

રસીયા ! કોણ ચાખે વિષફળને, મેવા અવગણી રે લો—માં..(૬)

રસીયા ! સુર^૮-નરપતિ સુત ઠાવો, ચાવો^૯ ચાઉદિશે રે લો—માં

રસીયા ! વરસ સહસ પંચાણું, જિન પૃથવી વસે રે લો—માં..(૭)

રસીયા ! ગીજા જાનું જાણું ઉપર, ઉચ્ચપણે પ્રભુ રે લો—માં

રસીયા ! ત્રણ ભુવનનો નાથ કે, થઈ બેઠો વિલુ રે લો—માં..(૮)

રસીયા ! અજ^{૧૨} લંછન ગતલંછન^{૧૩}, કંચનવાન^{૧૪} છે રે લો—માં
 રસીયા ! રિદ્ધિ પૂરે દુઃખ ચૂરે, જેહના ધ્યાનથી રે લો—માં..(૮)
 રસીયા ! બુધ શ્રી સુમત્તિવિજય કવિ, સેવક વિનવે રે લો—માં
 રસીયા ! રામ કહે જિનશાસન, નવિ મૂકું હવે રે લો—માં.(૧૦)

૧. કેશર જેવી સુગંધી ૨. કલ્પવૃક્ષની વેલ ૩. દૂષણ વિનાના ૪. શ્રી માતાના પુત્ર ૫. નાવ
 ૬. કોષ ૭. વિષમ ૮. ચિંતામણી ૯. પ્રભુજ્ઞાના પિતા સૂરરાજના પુત્ર ૧૦. પ્રભ્યાત ૧૧. પાંચ
 ૧૨. બકરો ૧૩. દૂષણ વિનાના ૧૪. કાંતિ

કર્તા : શ્રી કાંતિવિજયજી મ.

(કઠિન વચનકી પ્રીત-એ દેશી)

કઠિન ભગતકી પ્રીત, હેરિબો^૧ ! કરિ સોઈ જાણો—કઠિની
 લાખ જંજાળ ભગતિ કરનમેં, ઓછી ન આવે ચિત—હેરીબો^૦
 છિન છિન ખબર પરે નહિ ઘટકી, તાસોં રહે ચિત ભીતા—હે
 ભગતીલગન મોં મનમાં બેઠી, જયું રાધવમન સીતા—હે
 જૈસી તૈસી મેરી ભગતિ ઉગનકું, માનિ લે મોહન મિત—હે
 પ્રેમશું કાંતિ કલાકું જગાવે, કુંથુભગતિ રસપ્રીત—હે^૦

૧. ખરેખર

કર્તા : શ્રી ન્યાયસાગરજી મ.

(તુમ રહોરે આજિમ ! દો ઘરિયાં-એ દેશી)

तुम रहोरे ग्रीतम ! पाय परियां, रुपे रति श्रीरानी-ज्या,
अरज करें अंतेऊरीयां—तुमें० (१)
सुर नृपति के धोटे^१ मोटे, कयुं न करो हम दिल^२ वरीयां—तुमें० (२)
नाह विवाह छाह करीआओ, अवगुन बिन कयुं परिहरियां—तुमें० (३)
षट खंड ज्ञाती अरि वश कीने, भुजे बिन कयुं फल उरियां^३—तुमें० (४)
विलपती नेह-दीवाथी ललना, तज्ज जिन संयम-स्त्री वरीयां—तुमें० (५)
केवल पामी त्रिगडे बेठे, बानी सुनि नवि दिल ठरीयां—तुमें० (६)
न्यायसागर प्रभु लीला बहुली, महानंद पद अनुसरियां—तुमें० (७)

੧. ਪੁਤ੍ਰ ੨. ਮਨਪਸ਼ਦ ੩. ਛੋਡੀ ਫੀਥਾ

કર્તા : શ્રી ન્યાયસાગરજી મ.

(રાગ-કાંઝી બંગાલો-કિસકે ચેલે કિસકે પૂત-એ દેશી)

ਕੁਂਥੁਜਿਣੇਸਰ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਪਾਧ, ਸਕਣ ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਾਧਾਰਾਧ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਤ੍ਯੇ !
 ਹਾਂਰੇ ਮੇਰੇ ਭਵਭਯਕਣਿਮਣ ਜਾਧ, ਸਵਿ ਮੰਜ਼ਧੇ (੧)
 ਸਤਰ ਲੇਟ ਸਨ੍ਧਾ ਆਰਾਧੀ, ਪਾਮੀ ਰੇ ਜੋਣੇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ—ਪ੍ਰਭੁ (੨)
 ਮੇਖ ਲਾਂਛਨ ਮਿਸੇ ਕਰਤੋ ਰੇ ਸੇਵ, ਦੀਨ ਪਥੁਪਥੁਣੁ ਟਾਣੋ ਦੇਵ—ਪ੍ਰਭੁ (੩)
 ਸ਼੍ਰੀਨਾਂਦਨ ਪਾਣ ਕਾਮਨੋ ਮਰਮ, ਨਾਲਿ ਅਚਿਰਝ ਏ ਟਿਧੋ ਸਹੁ ਸ਼ਰਮ—ਪ੍ਰਭੁ (੪)
 ਸੁਰਪੂਰ ਜਿਤੇ ਖਟ ਖੰਡ, ਧੁਗਤੁਂ ਛੇ ਜਸ ਆਣ ਅਖੰਡ—ਪ੍ਰਭੁ (੫)
 ਯਕੀਛਠੇ ਸਤਰਮੋ ਜਿਨ ਦੀਧ, ਨਾਧਸਾਗਰ ਕਹੋ ਸਨਮੁਖ ਜੋਧ—ਪ੍ਰਭੁ (੬)

કર્તા : શ્રી પદ્મવિજયજી મ.

(દશી-રસીયાની),

થુજિંસર પરમ કૃપાગુરુ^૧, જગગુરુ જગતી જ્યોત-સોભાળી
 રચ પલ્યોપમ અંતર શાંતિથી, કુંથુ જિણંદ વિચે હોત-સોં (૧)
 વીઆ શ્રાવણ વદિ નવમી દિને, વૈશાખ વદિમાં રે જન્મ-સોં
 દૌદશને દિને તે પ્રભુ પ્રણમતાં, બાંધે નવિ કોય કમ્મ-સોં (૨)
 ઠંગીશ ધનુષ પ્રમાણ દેહડી, કંચન વાને રે કાય-સોં
 શાખ વદિ પાંચમે દીક્ષા ગ્રહી, તપ કરી કર્મ જલાય-સોં (૩)
 ગો સુદિ ગીજે ઝાની થયા, આયું પંચાશું હજાર-સોં
 રચ વૈશાખ વદિ પડવે શિવ વર્ચિ, અશરીરી અણહાર-સોં (૪)
 કુરઘટ^૨ સુરગવી^૩ સુરમણી^૪ ઓપમા, જિન-ઉતામ લહે જેહ-સોં
 કુજ મન વંછિત પ્રભુજી ! આપજો, પદ્મવિજય કહે એહ-સોં (૫)

૧. કૃપાના દરિયા ૨. કામકુંભ ૩. કામધેનુ ૪. ચિંતામણિ રત્ન

કર્તા : શ્રી પદ્મવિજયજી મ.

(સઈયાં મોરી રે ! ચાંદલીઓ ઉગ્યો ને મધ્ય-રાતનો રે—એ દેશી)

રાત-દિવસ નિત સાંભરે ! રે, જિનજી મોરા રે ! દેખી તાહરું રૂપ લાલ
 -લાલ ગુલાલ આંગી બની રેં તુજ ગુણ ઝાનથી માહરું રે,
 જાણ્યું શુદ્ધ સ્વરૂપ - લાલ - જિન૦ (૧)
 તેણ સ્વરૂપને સાધવા રે, કીજે જિનવર સેવ-લાલ
 દ્રવ્ય-ભાવ- દુ-ભેદથી રે, દ્રવ્યથી જિમ કરે દેવ-લાલ—જિં લાલ૦ (૨)

મોગર માલતી કેવડા રે, લ્યો ! માહરા કુંથુજિનને કાજ-લાલ
 લાખેણો રે ટોડર કરી રે, પૂજો શ્રી જિનરાજ-લાલ-જિં લાલ૦(૩)
 કેશર ચંદન ધૂપળાં રે, અક્ષત નૈવેદની રે-લાલ૦
 દ્રવ્યથી જિનની પૂજા કરો રે, નિરમલ કરીને શરીર લાલ-જિં લાલ૦(૪)
 દ્રવ્યથી ઈમ જિન પૂજા કરી રે, ભાવથી રૂપાતીત સ્વભાવ-લાલ૦
 નિઃકર્મા ને નિઃસંગતા રે, નિઃકામી વેદ અભાવ-જિં લાલ૦(૫)
 આવરણ સવિ થયા વેગળા રે, ઘાતી-અઘાતી સ્વરૂપ-લાલ૦
 બંધ ઉદ્યને સત્તા નહિ રે, નિજ ગુણના થયા ભૂપ-લાલ-જિં લાલ૦(૬)
 મુજ આતમ તુજ સારિખોરે, કરવાને ઉજમાળ-લાલ
 તે જિન-ઉત્તમ સેવથી રે, પદ્ધને મંગળમાળ-લાલ -જિં લાલ૦(૭)

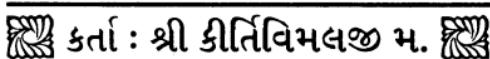
કર્તા : શ્રી વિજયલક્ષ્મીસ્તૂરિ મ.

(શાંતિજિન એક મુજ વિનિતિ-એ દેશી)

કુંથુજિન આગમ-વયણથી, જાણીયે હેતુ સ્વરૂપ રે
 સ્યાદ્વાદ રચનાયે હઠ વિના, સરાહે જે જ્ઞાની અનૂપ રે
 માહરી ઓળગ ચિત્ત ધારીયે૦ (૧)

કાળ સ્વભાવ ભાવિમત્તિ, કર્મોદ્યમ એહ પંચ રે
 સમવાયે સમક્રિત ગુણ લહે, મિથ્યા એકાંત પરપંચ રે-મા૦ (૨)
 સમયવાદી કહે જગતમાં, કાળ કૃત સકલ વિભૂતિ રે
 ખટરૂતુ જિન ચકી હરીબળા, અંબગર્ભાદિ પ્રસૂતિ રે-મા૦ (૩)

સ્વભાવવાદી વદે વસ્તુમાં, અનેક પરિણમન સ્વભાવ રે
 તંતુગુણ પટપણો સંભવે, પિંડ ઘટ લકુટથી નાવ રે—માં (૪)
 ભાવિ કહે વચન ઈણીપરે, કિજ્યે કોટી ઉપાય રે,
 તદપિ પ્રમાણ નિયતિ હોવે, સુભૂમ ચરિતથી મનાય રે—માં (૫)
 કાળ સ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મહેતુ સત્ય રૂપ રે
 સુર નર કુંજરાદિક ગતિ, દાયકર્મ એક ભૂપ રે—માં (૬)
 કહે ઉધમ પ્રતિવાદીને, ઉધમાધીન સવિ કામ રે,
 નહી હોયેં તૃપતિ અન્ન દેખીને, એક પ્રયાસ ગુણધામ રે—માં (૭)
 પંચ નય નિજ મત થાપતા, લહી તુજ પદ તરુણાંય રે
 મિથ્યામતિ દૂરેં કરી ધારીયેં, મન વિષે પંચ સમવાય રે—માં (૮)
 નિયતવર્ષ કર્મ ખપાવીને, ભવથિતિ તણે પરીપાકે રે
 વીર્ય પંડિત ભવ્ય-ભાવથી, મિટે ભવદોહગ છાકે રે—માં (૯)
 કુંથુજીન ચરણ સેવનથકી, પામી શુભ કારણ જોગ રે
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ સુખ લહે, પરમ સમાધિ સંયોગ રે—માં (૧૦)

(નદી યમુના કે તીર ઉડઈ દોઈ પંખીયા એ-દેશી)

કુંથુ જિનેસર દેવ, સેવા પ્રભુ તુમતણી રે —સેવાં
 કીજે આતમ એક-મના થઈ તે ઘણી રે —મનાં
 ચિત્તામણિ કામધેનુ-પ્રભુ નિત્યે ખરી રે —પ્રભું
 કલ્પવૃક્ષ કામકુંભ-સમાણી ચિતા ધરી રે —સમાણીં (૧)
 તેહથી અધિકી સેવ, સ્વામીની જાણીએ રે —સ્વામીં

તેહમાં નહિ સંદેહ કે, મનમાં આણીઓ રે —મનો
 તુઝું સેવાથી રાજ ઝાંખિ સંપદ સવિ રે —ઝાંખિં
 વળી સુરા-સુર-દ્વારાદિક પદવી હવી રે —દ્વારા (૨)
 તીર્થકર-પદવી લહે, સેવાથી જના રે—સેવાથીં
 જિમ શ્રેષ્ઠિક નરનાથ, પાખ્યો પ્રભુ નામના રે —પાખ્યો
 રાવણ નામ નરેન્દ્ર અધાપદ આવીયો રે —અધાં
 તે પાખ્યો જિન પદવી, નાટક ભાવીઓ રે —નાટકો (૩)
 જિહાં નહિ રોગને શોક, જન્મ મરણ નહિ રે —જન્મો
 અનંત શાન દર્શન, સુખ વીર્ય તે સહી રે —સુખો
 સિદ્ધપુરી એને નામે-લોકાંતે અતિ ભલી રે—લોકાંતો
 પ્રભુ ચરણ-સેવાથી આતમ પામીશ તે ભલી રે—પામીશો (૪)
 સુર રાજી જસ તાત-શ્રીમાતા જાણીયે રે—શ્રીમાતાં
 દેહ કંચનમય પાંગીશ, ધનુખ વખાણીયે રે—ધનું
 છાગ લંઘન સુખકારક, ગજપુરે રાજિયો રે—ગજો
 ઝાંખિ-કીર્તિ સુખ આપશે, સેવક દુઃખ ભાજિઓ રે—સેવકો (૫)

કર્તા : શ્રી દાનવિમલજી મ.

કુંથુ	જિનેશ્વર	વિનન્તિ-મુજ	મનનીજી
વિનતી	કરું	વારંવાર-સુણો	ભવભવનીજ.....(૧)
ધણા	પુષ્યે	તુઝું	પામીયો-સુખદાતાજી
મુખ	પંકજ	દીદાર-થઈ	મન શાતાજ.....(૨)
મેં	નિશ્ચય	સેતી તું	ધર્યો-ચિત્ત હરખેજી

નાણું લઈ જેમ કોઈ ખરો-નિજ પરખેજ.....(૩)

કંચન કસોટી ચાટતાં - ખરું ખોટું જી

તિમ તુંહી જ મુજ સ્વામી-માહત્મ્ય મોટુંજ.....(૪)

પ્રેમ ધરીને નિરખીયો-સુણ સ્વામીજી

મીઠી મહેર કરીરે, નવનિધ પામીજ.....(૫)

કર્તા : શ્રી વિનીતવિજયજી મ.

(રહો રહો રહો વાલહા-એ દેશી)

કુંથુનાથ જિનવર જ્યો સૂરનરેસર-નંદ-લાલ રે

ભાવે ભવિઅણ ભેટતાં, આપે વંછિત વૃંદ-લાલ રે—કુંથું (૧)

અહો ! અહો ! અહો ! જિન ! તાહરી, ઋદ્ધિ અનંતી કોડ-લાલ રે,

સુર-નરના જે રાજવી, પ્રણમે બે કર-જોડ-લાલ રે—કુંથું (૨)

કનક-રયણ-મણિમંદિરે, દેવ કરે વસુવૃદ્ધિ-લાલ રે

ચકોની પણ રિદ્ધિથી, તે વળી થઈ ઉત્કૃષ્ટી-લાલ-રે—કુંથું (૩)

રજત રતન સોવન તણા, ગણ ગઢ ઝાકુઝમાળ-લાલ રે

દશદિશને પ્રકાશતા, જોજન ભૂમિ વિશાળ-લાલ રે—કુંથું (૪)

ચઉગ્રીશ અતિશય રાજતા, સેવે પરષદ બાર-લાલ રે

મેરુવિજય ગુરુ-શિષ્યને, દીજે રિદ્ધિ રસાલ-લાલ રે—કુંથું (૫)

કર્તા : શ્રી અમૃતવિજયજી મ.

(રાગ બીલાવર)

શ્રી કુંથુજિનેસર વિનતિ, અવધારિયે દિલમે લાઈરી
 જિજમતમે ખામી નહિ મેરી, તુમ કબ હોગે ફલદાઈરી—શ્રી॥(૧)
 હાથ જોડી આગળ રહું, ધરુંનિશી વાસર તેરો ધ્યાનરી
 યો કરતે લ્યાઓ નહી ચિત્તમેં, કહા કહિયે બાતન કાનરી—શ્રી॥(૨)
 કદું નાહિ ખજાને ખોટહૈ, કીજે વંછિતદાન પસાયરી
 કિરકે ગરીબનિવાજ કહાવો, અરૂ દેત ઘટ નહી જાયરી—શ્રી॥(૩)
 અબદેતે કદ્ધ ન બિચારિયે, સ્વામી કાલ લબ્ધિકો દોષરી
 ભાવલબ્ધિ રહી તુમ કર તાસો, દીજે અનુભવ અમૃત પોષરી—શ્રી॥(૪)

કર્તા : શ્રી પ્રમોદસાગરજી મ.

(મ કરો માયા કાયા કારમી-એ દેશી)

રંગ લાઉયો-પ્રભુ-રૂપશું, તું જ્યો 'કુંથુ જિનરાય રે ।
 દેહની કાંતિ કંચનસમી, રૂગજપુર સુરનૃપ તાય રે—રંગઠ॥૧॥
 રાણી પ્રસિરી જેહની માતૃકા, પાંગીશ ચાપ ઠની દેહરે,
 સેવતો છાગ લંઘન મિસેં, કિમ દીયે પ્રભુ તસ છેહ રે—રંગઠ॥૨॥
 જેહને પાંગીસ્ય ગણધરા, મુનિજન્ય સાઠ હજાર રે ।
 ઊસાઠ સહસ પ્રભુ સાહુણી, ખટશત અતિ મનોહાર રે—રંગઠ॥૩॥

੧੧ ਯਕਾਗੰਧਰਵ ੧੨ ਬਲਾ ਜਕਿਣੀ, ਦੋਧ ਕਰੇ ਸ਼ਾਸਨ ਸੇਵਰੇ ।
 ਵਰਸ ਪੰਚਾਖੂਂ ਸਹਸ ੧੩ ਆਉਖੁਂ, ਤੁਂਹੀ ਤੁਂਹੀ ਸਹੀ ਫੇਵਰੇ—ਰੰਗਠ॥੪॥
 ਝਾਨਗੁਝਾ—ਕੁਸੁਮ ਤਨੁ ਵਾਸਿਤ, ਭਾਸਿਤ ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਰੇ ।
 ਪ੍ਰਮੋਦਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿੱਤੇ ਧਰੋ, ਜਿਮ ਧਰੇ ੨ ਰੁਦਿਨਕਰ ੩ ਉਕੋਕਰੇ—ਰੰਗਠ॥੫॥

੧. ਧਨੁਧੁ ੨. ਸੂਰ੍ਯ ੩. ਚੰਕਵਾਕ ਪਕੀ

ਕਰਤਾ : ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਣਾਚੰਦ੍ਰਜੀ ਮ.

(ਅਜਿਤ ਸਥਾਨੇ ਜਿਨਜੀ ! ਅਜਿਤ ਸਥਾਨੇ-ਏ ਫੇਈ)

ਤੀਰਥ ਨਾਥਕ ਲਾਥਕ ਕੁਂਥੁ ਥੁਣੀਜੇ
 ਕੁਂਥੁ ਥੁਣੀਜੇ ਨਿਜ ਵੀਨਤਿ ਭਾਣੀਜੇ—ਸਾਠ
 ਸਾਡਿਬ ਅਰਝ ਸੁਣੀਜੇ, ਅਰਝ ਸੁਣੀਨੇ ਜੇ ਲੇਖੀ ਗਾਣੀ ਜੇ—ਸਾਠ
 ਨਿਜਪਦਸੇਵਕ ਜਾਣੀ ਵਾਛਿਤ ਕੀਜੇ, ਵਾਛਿਤ ਫੇਈ ਆਸਾ ਪੂਰਾ ਕੀਜੇ—ਸਾਡਿਬਠ॥੧॥
 ਸੁਰਤੜ ਸਮ ਸੁਖਦਾਇਕ ਜਾਣੀ
 ਜਾਣੀਨੇ ਸਵਾਮੀ ਆਗਾਮ ਮਾਂਡਯੋ ਛੇ ਪਾਇ—ਸਾਠ
 ਤੁਮਸਮ ਦਾਇਕ ਬੀਐ ਨਹੀਂ ਗੁਣ ਖਾਣੀ
 ਗਿਆਵਨ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਸਥਣੀ ਤੁਜਮੇਂ ਸਮਾਣੀ—ਸਾਡਿਬਠ॥੨॥
 ਰਾਗੀ ਜੇ ਫੇਵਾ ਜਗਮੇਂ ਤੇਨੇ ਨ ਧਾਚੁ
 ਧਾਚੁ ਤੋ ਮਾਚੁ ਪ੍ਰਭੁਜੁ ਮੁਖਥੀ ਰਾਚੁ—ਸਾਠ
 ਤੁ ਜਿਨ ਆਪੇ ਤੇ ਤੋ ਨਹੀਂ ਕਾਚੁ
 ਜਾਚੁ ਜੇ ਆਪੇ ਛੇ ਤੇ ਸ਼ਿਵਸੁਖ ਸਾਚੁ—ਸਾਡਿਬਠ॥੩॥

યધપિ બહોળા યાચક છે તુજ સ્વામી
 સ્વામી તું માહરે એક અંતર જામી-સાં
 આશ્રિત ઉવેભિયે વિસરામી
 ધામીયે શિવસુખ એહવો અવસર પામી-સાહિબના॥૪॥
 ખોટ ન દીસે કોઈ પ્રભુને ખજાને
 શ્યાને વિલંબ કરો મુજ દાને-સાં
 વાધજ મુનિનો ભાણ પ્રભુ બહુ માને
 નિજ માનવ ભવ ધન્ય ધન્ય માને-સાહિબના॥૫॥

કર્તા : શ્રી ખુશાલમુનિજ મ.

કુંથુ જિણેસરરે સ્વામી માહરા, તુમે છો સુગુણા રે જગાધાર ।
 નિજ-સેવકની રે સેવા જાણો, કીજે કરુણા રે એ છે ટાણો.....॥૧॥
 મનના માન્યા રે મન આણી, આસંગાયતરે તેહની વાણી,
 વધતું-ઘટતું રે જે કહેવાશે, પણ ચિત્તમાંરે નહી દુહવાશે....॥૨॥
 વિષ-માર્ગથીરે ફળ જે આપે, તેહનો મહિમારે જગમાં વ્યાપે !
 એહવો ગિરુઓરે સાહિબ કહિજે, તેહને ચરણેરે અહનિશિ રહીજે.....॥૩॥
 આવો આવોરે પરઉપગારી, થઈ એકાંતેરે વાતો સારી ।
 ગુણની ગોઠેરે આપણા કીજે, જેહથી દુખડાંરે સહુએ છીજે...॥૪॥
 દીનપણાનાં રે વયણ કહાવે, તેહજ દાતારે શોભા ન પાવે ।
 ચતુર સનેહારે ગુણના ગેહા, હું છું ચાતક રે તુમે છો મેહા...॥૫॥

એક લહેરમાં સુખડાં કરશો, મુજ પાપીનેરે તુમે ઉગારશો ।
 નેક નજરશું રે સાહમું જોવો, કરમ-રિપુને રે દૂરે ખોવો....॥૬॥
 એક કારજમાંરે ઢીલ ન કરવી, વળી વિનતઈરે ચિત્તમાં ધરવી ।
 અખયચંદ સૂરીસરરે હિતશું જોશો, ખુશાલ મુનિનારે કામિત હોશો....॥૭॥

કર્તા : શ્રી ચતુરવિજયજી મ.

(હાંજી અજિત-જિણંદશું પ્રીતદી-એ દેશી)

કાંજ ! સુરતરુસમો વડ સાહેબો, જિન કુંથુ હો ! કુંથુ ભગવાન કે
 કું તુજ દરિશાણ અલજ્યો, કર કરુણા હો કરુણા બહુમાન કે—સુરના॥૧॥
 જેમ શાશી સાયરની પરે, વધે વધતી હો જિમ વેલની રેલ કે
 તેમ મુજ આતમ અનુભવે, નવિ મૂકે હો ! બહુલો તસ મેવ કે—સુરના॥૨॥
 શ્રીલર જલ જબ ગ્રહી પીવે, મૂરખ હો ! કોઈ ચતુર સુજાણા કે ।
 નિરમળ ચિત્તના ચિત્તધંડી, જાણો માણો હો ! ગુણની ગુણભાણ કે—સુરના॥૩॥
 ચેતા ચોખે મનમોકળે, ધરે તાહરું હો ! નિરમળ જે ધ્યાન કે ।
 ગો તસ સવિ સુખ-સંપદા, લહે બિશમાં હો ! બિશ માંહે જ્ઞાન કે—સુરના॥૪॥
 નહેર કરો મહારા નાથજી ! જાણી પ્રાણી હો એ તુમચો દાસકે ।
 નવલવિજય જિન સાહેબા, તુમે પૂરો હો ચતુરની આશ કે—સુરના॥૫॥

કર્તા : શ્રી દેવચંદ્રજી મ.

(ચરમ જિષોસરુ-એ દેશી)

સમવસરણ બેસી કરી રે, બારહ પરખદ માંછિ ।
 વસ્તુ-સ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, કરુણાકર જગનાહો રે—કુંથું.॥૧॥

કુંથુજિનેસરુ.... ! નિરમલ તુજ મુખ વાણિ રે ।
 જે શ્રવણો સુણો, તેહિજ ગુણ-મહિં-ખાણિ રે—કુંથું.॥૨॥

ગુણ-પર્યાય અનંતતા રે, વળી સ્વભાવ અ-ગાહ ।
 નય-ગમ ભંગ-નિકોપ ના રે, હેયાદેય-પ્રવાહ રે—કુંથું.॥૩॥

કુંથુનાથ પ્રભુ દેશના રે, સાધન સાધક સિદ્ધ ।
 ગૌણ-મુખ્યતા વચનમેં રે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધ રે—કુંથું.॥૪॥

વસ્તુ અનંત-સ્વભાવ છે રે, અનંત કથક તસુ નામ ।
 ગ્રાહક અવસર-બોધથી રે, કહેવે અર્પિત-કામો રે—કુંથું.॥૫॥

શેષ અનર્પિત-ધર્મને રે, સાપેક્ષ શ્રદ્ધા-બોધ ।
 ઉભય-રહિત ભાસન હવે રે, પ્રગટે કેવલ-બોધ રે—કુંથું.॥૬॥

છતી પરિણાતિ ગુણ-વર્તનારે, ભાસન ભોગ આણંદ ।
 સમકાળે પ્રભુ ! તાહરે રે, રમ્ય-રમણ ગુણવૃંદો રે—કુંથું.॥૭॥

નિજ-ભાવે સિય અસ્તિતા રે, પર-નાસ્તિતવ-સ્વભાવ ।
 અસ્તિપણે તે નાસ્તિતા રે, સિય તે ઉભય-સ્વભાવો રે—કુંથું.॥૮॥

અસ્તિ-સ્વભાવ જે આપણો રે, રૂચિ વૈરાગ્ય-સમેત ।
 પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરી રે, માગીશ આતમ-હેતો રે—કુંથું.॥૯॥

અસ્તि-સ્વભાવ જે રૂચિ થઈ રે, ધ્યાતો અસ્તि-સ્વભાવ ।
દેવચંદ્ર પદ તે લહે રે, પરમાનંદ જમાવો રે—કુંથું ॥૧૦॥

કર્તા : શ્રી જીવણવિજયજી મ.

(હાં રે ! મારે દામ પરમના)

હાંરે ! જગજીવન અ-નાથનો કહીયે કુંથુનાથ જો,
નેહડલો નિત્ય નવલો તિણશું કીજીયે રે લો ।
હાંરે ! ઓવારણ કાજે તન-મન ધન અતિ સાર જો,
નરભવ પામી ઉતામ લાહો લીજીયે રે લો ॥૧॥
હાંરે ! પ્રભુ થયા થશે, ને છે તસ એક જ રીત જો,
‘ગાઢા છે નિરાગી પણ ગુણરાગિયા રે લો ।
હાંરે ! પ્રભુ જોઈ ભવિ-પ્રાણી જાણીને મન-ભાવ જો,
તેહને રે નિજ વાસ દિયે વડભાગિયા રે લો ॥૨॥
હાંરે ! મધ્યવર્તી થઈને હિયદું જે લીએ હાથ જો,
ઉતામ છે જે અનુભવ-રસ તે ચાખિયે રે લો ।
હાંરે ! તે રસ પીધાથી જે લહે જીવ સુવાસ જો
‘અ-વિયોગી-સુખ ઓપમ કેહી દાખિયે રે—લો ॥૩॥
હાંરે ! ‘હૃદાખ-આકર તરવા ‘તૃષ્ણા રાખે જેહ જો
નેહડલો નિત્ય માંડે જિન નિકલંકથી રે—લો ।
હાંરે ! ‘અતિ-આતુર થઈ જે સેવે સુર ‘સ-કલંક જો,
‘જન-હાંસો ‘મન-ધોખો થાયે રંકથી રે—લો ॥૪॥

હારે ! ચતુર નર તેહને કહિયે કલિયુગમાંઠી જો,
સાચા રે શિવગામી સાહિબ ઓળખે રે લો
હારે ! કવિ જીવવિજ્યનો જીવણ કહે કર જોડી જો.
તરશે તે જિનરાજ હૃદય મેં જે રખે રે—લોનાપા॥

૧. ખૂબ જ ૨. શાશ્વત ૩. દુઃખનો સાગર ૪. ઉત્કંઠા ૫. ખૂબ લાગડીથી ૬. દોષવાળા લૌકિક
દેવો ૭. લોકોમાં મશકરી ૮. ખોટો દિલાસો

કર્તા : શ્રી દાનવિજ્યજી મ.

(એ તીરથ તારું)

કુંયુ-જિનેસર પર ઉપગારી, સાહિબ શિવ-સુખકારી રે, —પ્રભુશું મન માન્યું ।
મેં તુજ સાથે કરી એકતારી, કીધો રંગ 'કરારી રે—પ્રભુના॥૧॥
સુપને પણ ન ગમે મુજ દીઠા, દેવ અનેરા દીઠા રે—પ્રભું
જિણે ચાખ્યા રસ અમૃત મીઠા, આછાંછા^૨ તાસ અનીઠા રે—પ્રભુના॥૨॥
જેહ હંસ માનસ-સર ઝાણે, તે કિમ છિલ્લર વર ચાહે રે—પ્રભું
ચિંતામણિ હોય જસ કર માણે, કાચને કહો ! કિમ ઝાણે રે—પ્રભુના॥૩॥
સાચા સાજન જેહ મિલીયા, અંતર-હિત અટકળિયા રે—પ્રભું
તે દુર્જનથી દૂરે ટળિયા, ભોળપણે નવિ ભળિયા રે—પ્રભુના॥૪॥
અલવેસર ! તું અંતરજામી, પરમ-પુરુષ પ્રભુ પામી રે—પ્રભું
ખિજમતમાં નવિ કરશું ખામી, દાન કહે શિર નામી રે—પ્રભુનાપા॥

૧. મજબૂત ૨. છાશની ઉપરનું પાણી ૩. સ્નાન કર્યું ૪. સ્વીકારે

કર્તા : શ્રી મેધવિજયજી મ.

(સાંભળજો મુનિ સંજમ-રાગે-એ દેશી)

આવો રે મન-મહેલ હમારે, જિમ સુખ-બોલ કહાય રે !

સેવકને અવસર પૂછો, તો વાતે રાત વિહાય રે—આવોના॥૧॥

અપરાધી ગુણહીણા ચાકર, ઠાકુર નેહ નિવાજે રે

જો તે અવર નરા દિશા દૌરે, પ્રભુ ! ઈણ વાતે લાજે રે,—આવોનારા

કુંથુ-જિનેસર-સરખા સાંઈ, પર-ઉપગારી પૂરા રે

ચિત્તવંતા ચાકર નવિ તારે, તો શ્યા અવર અધુરા ! રે—આવોના॥૨॥

મુજ અનુચરની મામ વધારો, તો પ્રભુ ક્લેલા પધારો રે !

ઉંચી-નીચી મત અવધારો, સેવક-જન્મ સુધારો રે—આવોના॥૩॥

શ્રી નામે જનની ધન્ય જિનની, જિણે જન્યો તું જ્ઞાતા રે !

મેધ તણી પરે મોટા નાયક, દીજે શિવ-સુખ-શાતા રે—આવોના॥૪॥

૧. ધનિ-ધોંઘાટ ૨. વહી જય ૩. ઈષ વસ્તુ આપી પ્રસન્ન કરે ૪. જો તે સેવકો બીજી દિશાએ
દોડે ૫. મહિમા

કર્તા : શ્રી કેશરવિમલજી મ.

(રાગ મહેરાર ઢાલ વીંધીયાની)

કુંથુ-જિનેસર ! સાંભળો, એક અરજ કરું કરજોડ રે-લાલા !

મહેર કરી મુજ સાહિબા ! ભવ-ભવ-તણી ભાવઠધોડ રે-લાલા—કુંથુના॥૧॥

અંતરજામી માહરા ! હિયડાના જાણે ભાવ રે-લાલા !

ભક્ત-વચ્છલપણું તુમ-તણું, જણાવો ! ભવ-જલ-નાવ રે-લાલા—કુંથુના॥૨॥

ભવ-દુઃખ વારો ! ભવિતજાં, દેઈ દેઈ દરિસજાનૂર રે લાલા !

નિશ-દિન નિ-વસો ! મુજ મને, તો કાં ! ન કરો ! દુઃખ દૂર રે લાલા—કુંથુના॥૩॥

ਤੁਂ ਨਿਵਸਤ ਮੁਜ ਇਧਾਲੇ, ਕਹੋ ! ਕਿਮ ਰਹੇ ! ਫੁਰਿਤ ਫੁਰਤ ਰੇ-ਲਾਲਾ।
 ਤਿਮਿਰ-ਪਟਲ ਤਿਹਾਂ ਕਿਮ ਰਹੇ ? ਜਿਹਾਂ ਇਣਧਰ-ਤੇਜ ਦੀਪਤ ਰੇ ਲਾਲਾ—ਕੁਝਨਾ॥੪॥

ਕੁਝ-ਜਿਥਾਂਦ ! ਮਧਾ ਕਰੋ, ਮਨ-ਵਲਲਭ ! ਜਿਨ ! ਜਗਈਸ ਰੇ !-ਲਾਲਾ।
 ਕੇਸ਼ਰ-ਵਿਮਲ ਈਮ ਵਿਨਵੇ, ਬੁਧ ਕਨਕ-ਵਿਮਲਗੁੜ੍ਹ-ਸੀਸ ਰੇ-ਲਾਲਾ—ਕੁਝਨਾ॥੫॥

ੴ ਕਰਾਂ : ਸ਼੍ਰੀ ਕਨਕਵਿਜਯਜੁ ਮ. ੴ

(ਦੇਖੀ ਵਿਣਾਜਾਰਾਨੀ)

ਜਿਨਰਾਧਾਅ ਕੁਝ-ਜਿਥਾਂਦ ਦਧਾਲ, 'ਮਹਿਰ ਕਰੋਅ ਮੁਜ ਉਪਰੱਈ,
 -ਜਿਨਰਾਧਾਅ ਜਿਨਰਾਧਾਅ।

ਤੁਂ ਪ੍ਰਭੁ ! ਪਰਮ-ਕੂਪਾਲ ! ਤੁਂ ਸੇਵਕ-ਜਨ ਸੁਖ ਕਰਈ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ॥੧॥

ਤੁਮਛ ਚਰਣੋ ਮੁੜ ਵਾਸ, ਦਾਸ ਅਛੁੰ ਛੁੰ ਤਾਹਰੋ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ

ਪਲਕ ਨ ਧੋਹੁੰ ਪਾਸ^੧, ਜਿਮ ਜਾਣੋ ਤਿਮ ਉਛਰੋ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ॥੨॥

ਚਉਰਾਸ਼ੀ-ਲਖਯੋਨਿ, ਚਉ-ਗਤਿਮਾਂ ਭਮਤਾਂ ਲਹਾਂ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ

ਨਿਰੁਪਮ ਤੁਮਛ^੨ ਦੀਦਾਰ, ਮੁੜ ਮਨਮਾਂ ਥਿਰ ਥਈ ਰਵਹੋ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ॥੩॥

ਅਵਸਰੈਂ ਲਈ ਸਂਘੋਗ, ਜੇ ਮੂਰਖ ਆੜ-ਫਲੋ ਗਮੇ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ

ਫਿਰੀ ਪਛਿਤਾ ਤੇਹ, ਨਰਕ-ਨਿਗੋਦਮਾਂਹੋ ਭਮੇ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ॥੪॥

ਆੜ-ਵਿਹਡ ਜਿਮੋ ਕਰੇ-ਰੇਖ, ਤਿਮ ਲਾਗੋ ਨੇਹ ਤੇ ਨਵਿ ਟਲੇ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ।

ਪਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਹੁਈ ਤੁਮਛ ਨੇਹ, ਤੋ ਕਨਕਵਿਜਯ ਵਾਂਛਿਤ ਫਲੇ—ਜਿਨਾਂਜਿਨਾ॥੫॥

੧. ਮਹੇਰਬਾਨੀ ੨. ਪਤਖੁੰ ੩. ਯੇਹਰੋ ੪. ਨਿ਷ਫਣ ੫. ਨ ਫਰੇ ਤੇਵੀ ੬. ਹਾਥਨੀ ਰੇਖਾ।

કર્તા : શ્રી રૂચિરવિમલજી મ.

(રાજજી ચાલે પરદેશ, નણદીરો વીરો મહારે પાદુણોજી એ-દેશી)

કુંથુ-જિણેસર ! સાહિબ-સેવ, સુરનર કિન્નર કર જોડી કરેજી ।
 દીન દ્યાકર ઠાકુર દેવ, પૂજી પ્રણમીને સુખ સંપત્તિ વરેજી—કુંથુના॥૧॥
 તારણ-તરણ જિહાજ, 'રાજ સમોવડ સમરથ કો નહીંજી ।
 ગુણ-નિધિ ગરીબ-નિવાજ, કાજ સુધારો ! મનમાં ગહગહીજી—કુંથુના॥૨॥
 અષ્ટ કરમ ભડ ભીમ, વીર તે જીત્યો ઉપશમ-રસ ભરે જી ।
 મદન મહા વડવીર, ધીર હરાવ્યો સંજમ વ્રત—'શરેંજી—કુંથુના॥૩॥
 મહીયલ માંહિ મહિમાવંત, સંત સલૂણો સાહિબ સેવીએજી ।
 આશ પૂરજ્યો અરિહંત, નામ તુમહારે પ્રભુજી ! જવીએજી—કુંથુના॥૪॥
 અંતરયામી આધાર, તન ધન જીવન પ્રભુજી ! માહરોજી ।
 સાહિબ છો જી સિરદાર, રૂચિર પ્રભુજી સેવક તાહરોજી—કુંથુના॥૫॥

૧. આપના જેવો

કર્તા : શ્રી ભાવપ્રભસૂરિ મ.

(ઢાલ-જુંબખડાંની)

કુંથુનાથ કરુણા કરો, હું દું તમારો દાસ-જિણેસર વાલહા ।
 દ્યા-પાગ મુઝ જેહવું તેહવું ન બીજે વિમાસિ—જિણેના॥૧॥
 મોહ મહા-અજ્ઞાનના, વીટી વલ્યા છે ચોર—જિણેનો ।
 નહીં સિંગારું નહીં પુંછારું, એહવો અપૂરવ ઠોર—જિણેના॥૨॥

એલ ન રૂપજે બોલતાં, સીખવો તેહ જ આપ-જિણો
 અભલે ! એબિ લાડી ભણાવતો, બાલકને જિમ બાપ-જિણો॥૩॥
 કરતાં મુઝને નાવડે, વિનતડી તુમ્હ લાગ-જિણો
 આપણો જાણી ઉદ્ધરો, લહેશ્યો જગ્યા સોભાગ-જિણો॥૪॥
 કૃપા-દષ્ટિ તેહવી કરો, જેહથી લહું નિસ્તાર-જિણો
 ભાવપ્રભ કહે માહરે, ફલઈ વંછિત-સહકાર-જિણો॥૫॥

૧. શબ્દો ૨. આવડે ૩. સારા ૪. પાદપૂર્તિ ૫. લાડથી

કર્તા : શ્રી રતનવિજયજી મ.

(નાણ નમો પદ સાતમે-એ દેશી)

કુંથુ-જિનેસર સાહિબો, સદ્ગતિનો દાતાર-મેરે લાલ ।
 આરાધો કામિત-પૂરણો, ત્રિભુવન-જન-આધાર-મેરે લાલ-
 -સુગુણ સનેહી ! સાહિબો ! ||૧||

દુર્ગતિ પડતા જંતુને, ઉદ્ધરવા દીયે હાથ-મેરે ।
 ભવોદધિ-પાર પમાડવા, ગુણ-નિધિ ! તું સમરથ-મેરે-સુનો॥૨॥
 ભવ ગીજેથી બાંધીયું, તીર્થકર પદ સાર-મેરે ।
 જીવ સવિની કરુણા કરી, વલી સ્થાનક-તપથી ઉદાર-મેરે-સુનો॥૩॥
 ઉપગારી અરિહંતજી, મહિમાવંત મહંત-મેરે ।
 નિષ્કારણ-જગ-વચ્છલુ, ગિરુઓ ને ગુણવંત-મેરે-સુનો॥૪॥
 શાનાનંદે પૂરણો, ભાખે ધરમ ઉદાર-મેરે ।
 સ્યાદ્વાદ-સુધારસે, વરસે જયું જલ-ધાર-મેરે-સુનો॥૫॥

અતિશય-ગુણ-ઉદ્યે થકી, વાણીનો વિસ્તાર-મેરેૠ ।
 બારે પરખદા સાંભળે, જોયણ લગે તે સાર-મેરેૠ-સુના॥૬॥
 સાર્થવાહ શિવ-પંથનો, આતમ-સંપદ-ઈશ-મેરેૠ ।
 ધ્યાન-ભુવનમાં ધ્યાવતાં, લહીએ અતિશય-જગીશ-મેરે-સુના॥૭॥
 છકો ચકી દુઃખ હરે, સત્તારમો જિન-દેવ-મેરેૠ ।
 મોટે પુષ્યે પામીયો, તુમ પદ-પંકજ-સેવ-મેરે-સુના॥૮॥
 પરમ-પુરુષની ચાકરી, કરવી મનને કોડ-મેરેૠ ।
 ઉત્તામ-વિજય-વિબુધ-તણો, રતન નમે કર-જોડ-મેરે-સુના॥૯॥

કર્તા : શ્રી માણોકમુનિ મ.

(ઢાલ-કો વાવી જાર-બાજરી રે અમલિ ડોલીવા ભાંગ
 રે અમલી અમલાં પઈ રંગ છોતરા રે-એ દેશી)

કુંથુ-જિનેસર ૧કામનો રે, પૂરો પરમ દ્યાલ રે-જિનજી ।
 રાત-દિવસ રહું ધ્યાન માંહી રે
 છોડી આલ-જંજાલ રે-જિનજી સુણો વિનતી રે-જિનજીના॥૧॥
 વારુ વડાની ચાકરી રે, અવસર આવઈ કામ રે-જિનજીનું
 આપદથી જે ઉધરે રે, આપે સંપદ ઠામ રે જિનજીના॥૨॥
 ઉધરતાં ગ્રભુ દાસને રે, શ્યું તુમ્હ લાગે વિત રે ?-જિનજીનું
 વાધે કીર્તિ વિશ્વમે સહી રે, હરખે સેવક ચિતા રે-જિનજીના॥૩॥
 મહેર મોટાની ચાહીએ રે, કરીએ ઉત્તામ-સંગ રે-જિનજીનું
 ચોલ મજૂઠના જેહવો રે, જેહનો અ-વિહડ રંગ રે-જિનજીના॥૪॥

સહસ અછોતાર સુંદરુ રે, લક્ષણ શોભિત અંગ રે-જિનજીં
 રૂપે કામ હરાવતો રે, સોવન ઝવાન સુ-ચંગ રે-જિનજીં॥૫॥
 "દુરિત-નિકંદન નેહસ્યું રે, શ્રી-નંદન અવધાર રે-જિનજીં
 જગવંદન નિત વંદના રે, માણિકકી મનોહાર રે-જિનજીં॥૬॥

૧. ઉપયોગી ૨. સારી ૩. કાંતિ ૪. સારી સુંદર ૫. પાપનો નાશ

કર્તા : શ્રી દીપવિજયજી મ.

(જઈને કહેજ્યો મારા વાલાને રે-એ દેશી)

કુંથુ દયાલ - શિરોમણિ - જયકારીજ રે,
 બાર ગુણો અરિહંત, અતિશયવંત - મનોહારાજ ।
 પર-પુદ્રગલ-સુખને તજી-જયો, આતમ-સત્તા ભજંત, નહીં તસ અંત
 —મનોૠ ॥૧॥

રૂધી સુંદર આતમા-જયો, લવ-સત્તમા સુર થાય, સુકૃત-પસાય-મનોૠ ।
 અવી ગજપુરવર રાજવી-જયો, જનમ્યો હરખ ન માય-નમે હરિ પાય
 —મનોૠ ॥૨॥

રાક્ષસગણ	૩કાર્તિકા	રીખે-જયો,
વૃષ રાશિ જોનિ છાગ,	કર્યો ભય ત્યાગ-	મનોૠ ।
સુપરેં સોલ વરસ લગો-જયો,	મૌન ધર્યુ ધરી રાગ,	દે કર્મ માગ
	દે	—મનોૠ ॥૩॥

આતમ - શાનની શ્રેણિશું - જયો,
 ધ્યાનની તાલી લગાય, શ્રી જિનરાય - મનોૠ ।

°तिलक-तलें सूरज समो-ज्य०, केवल ज्ञान उपाय, कर्म-क्षय थाय
—मनो० ॥४॥

शैलशी-करणे० करी-ज्य०, सहस्र मुनिवर साथ, थया शिव नाथ-मनो० ।
दीप कहे० भवि पूज्ये०-ज्य० । आवो अ-नाथनो नाथ, शिवपुर-साथ
—मनो० ॥५॥

१. अनुत्तर विमानमां देव २. दृष्ट ३. फृत्तिका ४. नक्षत्रमां ५. सारी रीते ६. रस्तो ७. जाडनुं
नामछे

કર्ता : श्री धर्मकीर्तिगणि भ.

(अહ पोस पढ्म पञ्च-ऐहनी ढाल)

हिव कुंथु जिणोसर हथिणाउरि (१) सुरराय (२)
सव्वड विमाणहं (३) वृष राशी० (४)
सिरिमाय (५) १अज २अंकह (६) छठ तपि (७)
गजपुरी संजम लीध (८) सोवन तशुं (९)
गाणहर पैतीसे सुग्रसिध (१०) ॥१॥
आउअ पंचाशुं सहस (११) ३तीस पाण ४माण (१२)
पल्लोवम आधउ संति कुंथु विचि जाण (१३)
तह कत्तिअ रिख्खहि (१४) गजपुरि केवल-भाण (१५)
वग्धसीह धरि पारण (१६) ५चेहअ तिलक पहाण (१७) ॥२॥
छग सय साठ सहस्रा साहुणी (१८) सहस्रही साहु (१९)
सावय तह लभ ईग सहस्र गुण्याशी सनाहु । (२०)

લખ તીને સાવિઅ સહસ ઈકાસી (૨૧) જ્ઞબ ગંધવ્ય (૨૨)
અચ્છુતા દેવી (૨૩) સંમેતઈ મુખ્ય (૨૪) ॥૩॥

૧. બકરો ૨. લંઘન ૩. ત્રીશ અને પાંચ - ૩૫૪. પ્રમાણ (શરીરની ઉચ્ચાઈનું) ૪. ચૈત્ય (કેવળજ્ઞાન વૃક્ષ)

કર્તા : શ્રી સ્વરૂપચંદજી મ.

(ઋષભ જિષેસર પ્રીતમ માહારા રે-એ દેશી)

કુંથુનાથ સત્તારમા જિનપતિજી, કુંથુ તણા પણ નાથ ।
તે જિન અંતર-સામગ્રીવંતનેજી, સાચો શિવપુર-સાથ૦ ॥૧॥
શ્રીદેવી-સુત ગુણ-સંભારીએજી, મન-કજ-કોશ નિવાસ ।
મન-મધુકર જિનપદ-કજ-કર્ણિકાજી, વાસી લહો સુખવાસ-શ્રી૦ ॥૨॥
યોગ-બેમંકર ગુણ છે નાથમાંજી, કુંથુ ઉપર પણ એમ ।
આ-પ્રાપિતને પ્રાપક જોગ છે જી, પ્રાપ્ત-રક્ષણ-ગુણ બેમ-શ્રી૦ ॥૩॥
લૌકિક નાથ મહીપતિને કહોજી, તે એ અર્થ પ્રમાણ ।
લોકોત્તર શાનાદિક-ગુણ તણોજી, દાયક રક્ષણ જાણ-શ્રી૦ ॥૪॥
તે ગુણનો અભિલાષી આતમાજી, સેવો શ્રી જગનાથ ।
જિનજી તેહને મધુ-માધવ પરેજી, આપે અદ્ભૂત આથ-શ્રી૦ ॥૫॥
તિમ હું કુંથુ-જિનનેન્દ્ર ઉપાસનાજી, કરી માંગુ ગુણ દોય ।
ભવ-પરિહાર મુગતિ-સંપાદનાજી, સત્ત્ર-સ્વરૂપ સુખ હોય-શ્રી૦ ॥૬॥

કર્તા : શ્રી જશવિજયજી મ.

(ત્રિશલાનંદન ચંદન શીત-એ દેશી)

કુંધુ-જિનેસર સાચો દેવ, ચોસઠ ઈંડ કરે જીસ સેવ-સાહિબ સાંભળો ।
 તું સાહિબ ! જગનો આધાર, ભવ ભમતાં મુજ નાવ્યો પાર-સાં
 કહું મુજ મનની વાત, મૂકી આંબલો-સાંના ૧ ॥
 પ્રશંસા ઉપર મુજ રીજ, નિંદા કરે તે ઉપર ખીજ-સાં
 એ બે તુમને છે સમભાવ, તે માગું છું પામી દાવ-સાંના ૨ ॥
 પુદ્ગલ પામી રાચું રે હું, તે નવિ ઈચ્છે પ્રભુજી તું-સાં
 એ ગુણ મોટો છે તુમ પાસ, તે દેતાં સુખીયો હોય દાસ-સાંના ૩ ॥
 વિષય-‘વેરી સંતાપે જોર, કામે વાહ્યો ફરું જિમ ઢોર-સાં
 વલી વલી દુઃખ દીધે ચાર ચોર, તુમ વિના કુણ આગળ કરું !’ સોર-સાં ॥૪ ॥
 તુમથી ભાગ્યા લાગ્યા મુજ કેડ, ચિંહુ ગતિની કરાવે બેડ-સાં
 જાણી તુમારો દે મુજ માર, તો કિમ ન કરો ! પ્રભુજી ! સાર-સાંના ૫ ॥
 સેવક-સન્મુખ જુઓ ! એકવાર, તો તે ઉભા ન રહે લગાર સાં
 મોટાની ઝીટે કામ થાય, ‘તરણિ-તેજે પ્તિમિર પલાય-સાંના ૬ ॥
 કરુણાવંત અનંત-બળ-ધણી, વાર ન લાગે તુમ તારવા ભણી-સાં
 શ્રીગુરુ-બિમાવિજયનો શીશ, જશ પ્રેમે પ્રણમે નિશદિશ-સાંના ૭ ॥

કર્તા : શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીજી મ.

(રાગ-જીહોની દેશી)

જુ હો ! કુંથુ-જિણાંદ ! દયા કરી, જુ હો ! દાસતણી અરદાસ ।

જુ હો ! સુશીયે સુ-પ્રસન્ન-હેજથી, જુ હો ! વિગતે વચન-વિલાસ-

કૃપાનિધિ ! સાહિબ ! કુંથુજિણાંદ ! જુ હો ! તું શમ-સુરતદૃ-કંદ

—કૃપા૦ ॥૧॥

જુ હો ! શૂરતણા કુલે ઉપન્યો, જુ હો ! જીતે દુશ્મન-વર્ગ ।

જુ હો ! તેહમાં અચરિજ કો નહીં, જુ હો ! પાખ્યા જે અપવર્ગ

—કૃપા૦ ॥૨॥

જુ હો ! શ્રી નંદનપણે રૂપનો, જુ હો ! પાર ન પામે કોય ।

જુ હો ! ઈશ્વર સવિ સેવા કરે, જુ હો ! એહી જ અચરિજ જોય

—કૃપા૦ ॥૩॥

જુ હો ! સંગ કરે સવિ ભાવનો, જુ હો ! તોહે તું નિસ્સંગ ।

જુ હો ! અ-ક્ષય અ-રૂપી તું સદા, જુહો ! આતમ-ભાવ અ-સંગ

—કૃપા૦ ॥૪॥

જુ હો ! “અજાધૌત મલ-સીલ છે, જુ હો ! આજા-તેડયો સુ-સહાય ।

જુ હો ! ભવ-વિષા તુંહિ મહેશછે, જુ હો ! અ-શરણ-શરણ કહાય

—કૃપા૦ ॥૫॥

જુ હો ! આજા-ચિંતિત-ચિંતામણિ, જુ હો ! કરતો અધિક પસાય !

જુ હો ! સકલ સુરાસુર તાહરા, જુ હો ! પ્રણમે ! પ્રેમે પાય

—કૃપા૦ ॥૬॥

જુ હો ! સમતા-ચક સાધિયા, જુ હો ! ‘અંતરખટ-અરિ વર્ગ ।

જુ હો ! પરિસહ-સેના નિર્દીલી, જુ હો ! એહ સ્વભાવ નિસર્ગ

—કૃપા૦ ॥૭॥

જુ હો ! છઠો ચકી જે અછે, જુ હો ! સત્તરમો જિનરાય ।

જુ હો ! અ-કળ સરૂપ છે તાહરું, જુ હો ! કીમહિ ન કળ્યું જાય

—કૃપા૦ ॥૮॥

જુ હો ! ધ્યાયક બેદ થકી લહે, તુમરો સહજ સભાવ ।

જુ હો ! ધ્યાનાદિક હેતે કરી, જુ હો ! પ્રગટે એકી ભાવ

—કૃપા૦ ॥૯॥

જુ હો ! અજ-લંછન કંચનવને, જુ હો ! ગજપુર નગરી જાસ ।

જુ હો ! એક-ભવે પદ બિહુ તણા । જુ હો ! પાખ્યા ભોગ-વિલાસ

—કૃપા૦ ॥૧૦॥

જુ હો ! શાન-વિમલ-જિનરાજની, જુ હો ! સેવા સુરતરુ છાય ।

જુ હો ! જે સેવે ભાવે સદા, જુ હો ! દર્શન-ફલ તસ થાય

—કૃપા૦ ॥૧૧॥

૧. પ્રભુજ્ઞા પિતાનું નામ છે ૨. મોક્ષ ૨. પ્રભુજ્ઞની માતાનું નામ શ્રીદેવી છે, તેમના પુત્ર પણ
૪. શક્તિશાળી દેવો ★ આ ગાથા શ્રીવીતરાગ સોન્ત્ર (પ્રકાશ ૧૩ ગા. ૨ અને ૪ની ગાથા)નાં
કેટલાંક પદોને યાદ કરાવે છે. ૫. વગર ધોયે પણ નિર્મળ શીલવાળા ૬. અંતરના ૭. હઠાતી દીધી
૮. બકરો

કર્તાં : શ્રી ગુણવિલાસજી મ.

(રાગ-ટોડી)

અબ મેરી પ્રભુશું પ્રીત લગીરી । ધનસૌ મોર ચકોર શાશી જ્યૌ,

કમલ મધુપ જ્યૌ પુષ પગીરી—અબના ॥૧॥

દિનકરકૌ ચકવી જ્યૌ ચાહે, ત્યૌ મેરે મન આન જગીરી ।

ગુણવિલાસ કુંથુજિન દેખત, દિલકી દુવિધા દૂર ભગીરી—અબ૦ ॥૨॥

કર્તા : શ્રી જગજીવનજી મ.

(રાગ રતનગુરુની)

કુંથુ જિણેસર સાહિબારે મનમોહન મહી આઈ
 આતિમ રામી મુંજઈ સજી રે, આપો આણંદ ઉલ્લાષ—કુંથુ ॥૧॥

એક ગિરાયે અનેકનારે હેલા, સંશય ચૂરણ હાર ।
 તારક જગમાં તું તાતજી રે, ધર્મ મંડળ જગ આધાર—કુંથુ ॥૨॥

અ-વિનાશી પદ પામીયા રે, જગસ્વામીયા શ્રી જિનરાજ ।
 મોહમાયા-લીન માનવી રે, થિર તુમ ચરણો થિર થાય—કુંથુ ॥૩॥

વરદ ભગતિ હીયડે વસીરે, મુજ પ્રેખતે પ્રતિપાલ !
 વાખ્યો મુજ મન વાલહોરે, દેવ સ્તવીયો દીન દ્યાલ—કુંથુ ॥૪॥

પરમ નિરમલ ગતિ નાથજી રે, નિધિ પામી તે નિરધાર !
 વંછિત દાયક લાયક વીનતી રે, અવધારો પ્રાણાધાર—કુંથુ ॥૫॥

પોર બંદર સંધ શોભતો રે, શુધ શ્રાવક ધર્મસ-ધીર !
 દાન-દ્યાદિ ગુણેં દીપતારે, ચિત નિરમલ ગંગ સ-તીર—કુંથુ જિણે ॥૬॥

સંવત અઢાર આઠમાં રે, ગુણ ગાયા કુંથુ જિણાંદ !
 જગજીવન ગણી ગુણ સ્તવેં રે, પ્રભુ ! આપો અધિક આનંદ—કુંથુ ॥૭॥

૧. કહેવાય ૨. જલ્દી ૩. તુર્ત ૪. જૂઝો ૫. હે પાલન કરનાર ? ૬. નિપુણ ૭. જેવા

કર્તા : શ્રી જિનહર્ષજી મ.

(રાગ-સોરઠ)

જ્ઞાની વિષા કિણ આગળ કહીયે । મનકી મન મેં જાણી રહીયે—જ્ઞાની ॥
 ભુંડી લાગે 'જણ-જણ આગે, કહેતાં કંઈ ન વેદન ભાગે હો—જ્ઞાની ॥૧॥
 અપનો ભરમ ગમાવે સાજન, પરજન કામ ન આવે-હો—જ્ઞાની ॥૨॥
 દુરજન હોઈ સુપરે કરે હસા, જાણી પડ્યા મુહ-માગ્યા પાસા હો—જ્ઞાની ॥૩॥
 તાથે મૌન ભલું મન આણી, ધરી મન ધાર રહે નિજ-પાણી હો—જ્ઞાની ॥૪॥
 કહે જિનહર્ષ કહેજો પ્રાણી, કુંથુ-જિણાંદ આગે કહેવાણી—જ્ઞાની ॥૫॥

૧. દરેકની આગળ ૨. દુઃખ ૩. કુંઠણી ૪. બીજા માણસો ૫. સારી રીતે ૬. મશકરી

કર્તા : શ્રી કનકવિજયજી મ.

(પંથડો નિહાળું રે ! બીજા જિન તણો રે)

કુંધુ-જિનેસર ! સાહિબ ! તું ધણી રે, જગજીવન ! જગદેવ !
 જગત-ઉદ્ધારણ ! શિવ-સુખ-કારણે રે, નિશદિન સારું સેવ-કુંધુનો॥૧॥

હું અપરાધી કાલ અનાદિનો રે, કુટિલ કુ-બોધકુ-નીત ।
 લોભ-કોષ-મદ-મોહે માચીયો રે, મત્સર-મન અ-તીત-કુંધુનો॥૨॥

લંપટ કંટક નિંદક દંભીયો રે, પરવંચક ગુણ-ચોર ।
 આપ-થાપક પર-નિંદક માનીયો રે, કલહ-કદાગ્રહ ધોર-કુંધુનો॥૩॥

ઈત્યાદિક અવગુણ કહું કેટલા રે ? તું સબ જાનનદાર ।
 જે મુજ વીતક વીત્યો વીતશે રે, તું જાણે કીરતાર-કુંધુનો॥૪॥

જે જગ પૂરણ વૈદ કહાઈયો રે, રોગ કરે સબ દૂર ।
 તિનહીઅપના રોગ દીખાઈએ રે, તો હોવે ચિંતા ચૂર-કુંધુનો॥૫॥

તું મુજ સાહિબા ! વૈદ ધનંતરુ રે, કરમ-રોગ મોહ કાટ ।
 રત્નગઢી પંથ મુજ મન માનીયો રે, દીજો સુખનો ઘાટ-કુંધુનો॥૬॥

નિરગુણ લોહ કનક પારસ કરે રે, માગે નવિ કછુ તેણ
 તો તુજ આતમ-સંપદ નિરમલી રે, દાસ ભણી અબ દેહ-કુંધુનો॥૭॥

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની થોય

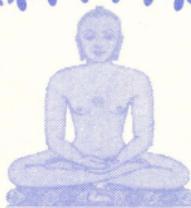
શ્રી વીરવિજયજી કૃત થોય

વશી કુંથુપ્રતી તિલકો જગતિ,
મહિમા મહતી નત ઈન્દ્રતતિ,
પ્રથિતાગમ જ્ઞાન ગુણા વિમલા,
શુભ વીર મતાં ગાંધર્વ બલા....॥૧॥

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત થોય

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ,
તારે ભવ રૂપાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ;
એહનો તજે સાથ, બાવલે દીધે બાથ,
તારે સુરનર સાથ, જે સુણે એક ગાથ....॥૧॥

૧. શ્રેષ્ઠી ૨. જળ

અમૃત કણ

- જિન ભક્તિએ જે ન સીધું, તે બીજા કશાથી ન સીજે.
- અરિહંત મળ્યા પછી અરિહંતની કદર કેટલી એમની પાછળ ઘેલા થઈ જઈએ ખરા ?
- "નિગોદમાંથી અહીં સુધી ઉંચે આવ્યા એ અરિહંતની કૃપાથી" આ ભાવથી ભગવંત પરનો કૃતજ્ઞતા ભાવ જીવંત રાખો.
- જૈનધર્મનું ભવાંતરમાં રિજર્વેશન કરાવવું હોય તો અરિહંતની પાછળ પાગલ બની જાવ.
- પરમાત્માની વંદનામાં એકાકારતા એ મહાયોગ છે. ન્યાયવિશારદ, વર્ધમાન તપોનિધિ પૂજયપાદ આચાર્ય શ્રી ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજ

શ્રી કુંઘનાથ ભગવાનની જીવન ગલક

પિતાનું નામ	: સુર રાજ	માતાનું નામ	: શ્રી રાણી
જન્મ સ્થળ	: ગજપુરી	જન્મ નક્ષત્ર	: કૃતિકા
જન્મ રાશી	: વૃષ	આચુનું પ્રમાણ	: ૬૫,૦૦૦ વર્ષ
શરીરનું માપ	: ૩૫ ધનુષ	શરીરનું વર્ણ	: સુવર્ણ
પાણિ ગ્રહણ	: ૬૪,૦૦૦ઋત્રી	કેટલા સાથે દીક્ષા	: ૧૦૦૦ સાધુ
છદમરથ કાળ	: ૧૬ વર્ષ	દીક્ષા વૃક્ષ	: ભીલક વૃક્ષ
ગણધર સંખ્યા	: ૩૫	જ્ઞાન નગરી	: ગજપુરી
જાધુઓળી સંખ્યા	ત્પુરી	જન્મ નક્ષત્ર	: કૃતિક, ૨,૫૦૦
આવકની સંખ્યા	: ૫	આચુનું પ્રમાણ	: ૬૫,૦૦૦
અધિકાર્યક ચક્ષ	: ધનુષ	શરીરનું વર્ણ	: સુવર્ણ
પ્રથમ ગણધરનું નામ	: ૨૦૦ઋત્રી	કેટલા સાથે દીક્ષા	: ૧૦૦૦ રાની
મોક્ષ આસન	: કાઉસસગ	દીક્ષા વૃક્ષ	: ભીલક (અષ્ટ તણ્ય,
દ્વારન કલ્યાણક	: શ્રાવણ વદિ ૮	જન્મ કલ્યાણક	: પૈશાખ વદિ ૧૪
દીક્ષા કલ્યાણક	: યૈત્ર વદિ ૫	કેવલજ્ઞાન કલ્યાણક	: યૈત્ર સુદિ ૩
મોક્ષ કલ્યાણક	: પૈશાખ વદિ ૧	મોક્ષ સ્થાન	: સમેતશિખર

મુદ્રક : રોનક ઓફસેટ - અમદાવાદ. ફોન : ૦૭૯-૬૬૦૩૮૦૩